43. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1987. JÚNIUS 24.

Ludas Matyi

MAGYAR PIRAMIS

– Sajnos, rohamosan fogy a pénzünk...

– A főnökünk nem tűri, hogy bárki is okosabb legyen nála a vállalatnál.

Biológust kérünk

A főigazgató nyilatkozott az Esti Hírlapnak. Elmondta, hogy mostanában nagy építkezések folynak náluk, s olyannyira a lakók igényeit maximálisan kielégítő otthonokat kívánnak létrehozni, hogy még biológust is bevontak az építési munkálatok tervezésébe és irányításába.

A főigazgató amúgy az Állatkert élén áll, s az igen gondos munka a majmok leendő otthonára vonatkozik. Bevallom, meglehetősen fantasztikus dolog jutott eszembe: mi lenne, ha velünk emberekkel is a majmokhoz hasonló gondossággal foglalkoznának?

Már elképzelem a jövő nagy lakótelepi építkezését, amelynek irányításában természetesen biológus is részt vesz majd. Ő igazolja tudományosan, hogy az emberi szervezetet menynyire megviseli, ha az első zápor után a lakás úgy beázik, hogy a család legfontosabb bútordarabja nem a szekrénysor, nem is az ágy, hanem egy gumicsónak lesz.

A biológus nyilván odafigyel majd a hangszigetelésre is, így nem fordulhat elő, hogy amit éjszaka bizalmasan suttogunk az ágyban a negyedik lakó szerelmünk fülébe, azt másnap gúnyos megjegyzések kíséretében halljuk vissza a földszinten lakó öregasszonytól.

A jól felkészült biológus ügyel majd a szerelvényekre és a különböző tartozékokra is, mert egyetemi és más, magas szintű tanulmányaiból pontosan tudja, hogy az ember nevű lénynek kifejezetten árt, ha fürdés közben a kezében marad a csaptelep, ha az ajtót a korai vetemedés miatt már a lakásba költözés utáni napon csak Botond buzogányával lehet kinyitni, ha a falakban még a műholdfelvételeken is jól látható repedések egészítik ki az amúgy sem tökéletesen záródó szellőzőnyílásokat, ha a szűk konyhában csak a falhoz lapulva lehet ebédelni.

A biológus tudná, hogy az ember nevű lény szeret lakásában tartani kutyát, macskát, papagájt, díszhalat – csótányt viszont nem. Feltételezhetően azért, mert a csótány nem fogadja barátságos farkcsóválással a gazdit, még a legintellektuálisabb csótány sem képes simogatásra dorombolni, a papagájjal ellentétben a csótány képtelen az emberi beszéd utánzására, s a lefolyókból előbukkanó csótányhad látványa sem oly szemet gyönyörködtető, mint mint az akváriumokban fickándozó díszhalaké. A biológus szakmájából eredően pontosan tudja, hogy az ember és a csótány között antagonisztikusak az ellentétek, ezért csak csótánymentes lakás átadásához járulna hozzá.

Mindezek miatt kérem, sőt, követelem, hogy a lakásépítéseken foglalkoztassanak biológusokat is! Elvégre mi, emberek is lehetünk legalább annyira igényesek, mint távoli rokonaink, a majmok.

Vezda János

Intelligencia-hányados

Kérdi egy szál gyermekem, hogyan kell kiszámítani valakinek az intelligencia-hányadosát? Egy vállalatról szóló példabeszéddel próbálom felvilágosítani. A vállalatnak nem mondom meg a nevét, mert a reklám ehelyütt etikába ütköző vétség. Nevezzük Alfa vállalatnak, amely kifejezetten a mozgássérültek foglalkoztatására adta a fejét. Pardon. Társadalmunk mélységes tapintatának adott hangot az ismeretlet humanista nyelvújító, aki megalkotta a „megváltozott munkaképességű" kifejezést. Maradjunk tehát annál, hogy az Alfa lényegesen jobban szuperál, mint sok olyan vállalat, ahol a munkaképesség nem változott meg.

Eme vállalat tavaly körülbelül annyi alaptőkével alakult, amennyi egy harmadosztályú butik kéthavi jövedelme, ennek ellenére ma már százával foglalkoztatja az eladdig tapintatból éldegélő embereket, Budapesten és tíz megyében. Szerény a nyereség, de tisztességes. Szerény a bér, de mifelénk ez eléggé általános. A hivatalos helyeken – a diplomácia nyelvén szólva – teljes támogatásukról biztosítják a vállalatot, noha nyomban hozzáteszik: „A népgazdaság jelenlegi helyzetében pénzt, paripát, fegyvert nem tudunk adni..."

Paripára és fegyverre momentán nem tartanak igényt az Alfások, ellenben kezdettől fogva kilincselne a fővárosban egy helyiségért, amely egyszerre lenne raktár, műhely, munkamegbeszélés színhelye. Nem tízemeletes beton- és üvegpalotára, nem pálmavirágos, koloniálbútoros irodára fáj a foguk, luxusigényük mindössze annyi, hogy busszal, villamossal, Trabant Hycomattal, bottal és tolókocsival megközelíthető legyen. Csak akad hazánk 93 ezer négyzetkilométerén 93 vagy 193 négyzetméteres helyiség, négy fallal és plafonnal...

Akad ám. Dögivel. Magán-uzsoraáron húszezer forint négyzetmétere. Hivatalosan ugyanannyi. Az Alfa azonban nem a Chase Manhattan Bank leányvállalata, még csak nem is a Krupp cégé, vagy a General Motors-é. Sorra járták hát az illetékeseket az Alfa képviselői, mindenütt kórusban kiáltották nekik: „Jogos az igényük!" Majd halkan hozzámormolták az igét: „...de a jelenlegi gazdasági helyzetben".

Bebocsáttatást nyertek az Alfa Vállalat megváltozott járóképességű vezetői a Városház utcába is, oda, ahol a város és a házak dolgait intézik. Egy erőteljes úr fogadta őket. Persze a naiv ember azt képzelné, hogy az erőteljes úr könnyebben eljutna a megváltozott járóképességűekhez, dehát úgy illik, hogy az mászkáljon, akinek kérése van. Az illető – nem mondom meg a nevét, neki sem csinálok reklámot – rangját tekintve nem sógun ugyan, de azért a meghajlás már igencsak kijár neki. Végighallgatta a delegációt. És szárazon csak ennyit mondott: – Mi közünk nekünk az Alfa mozgássérültjeihez?

Az intelligencia-hányadosát könnyen kiszámíthatod, édes gyermekem.

Fekete Gábor

– Ne molesztáljon, főnök! Közhasznú munkavégzésen vagyunk!

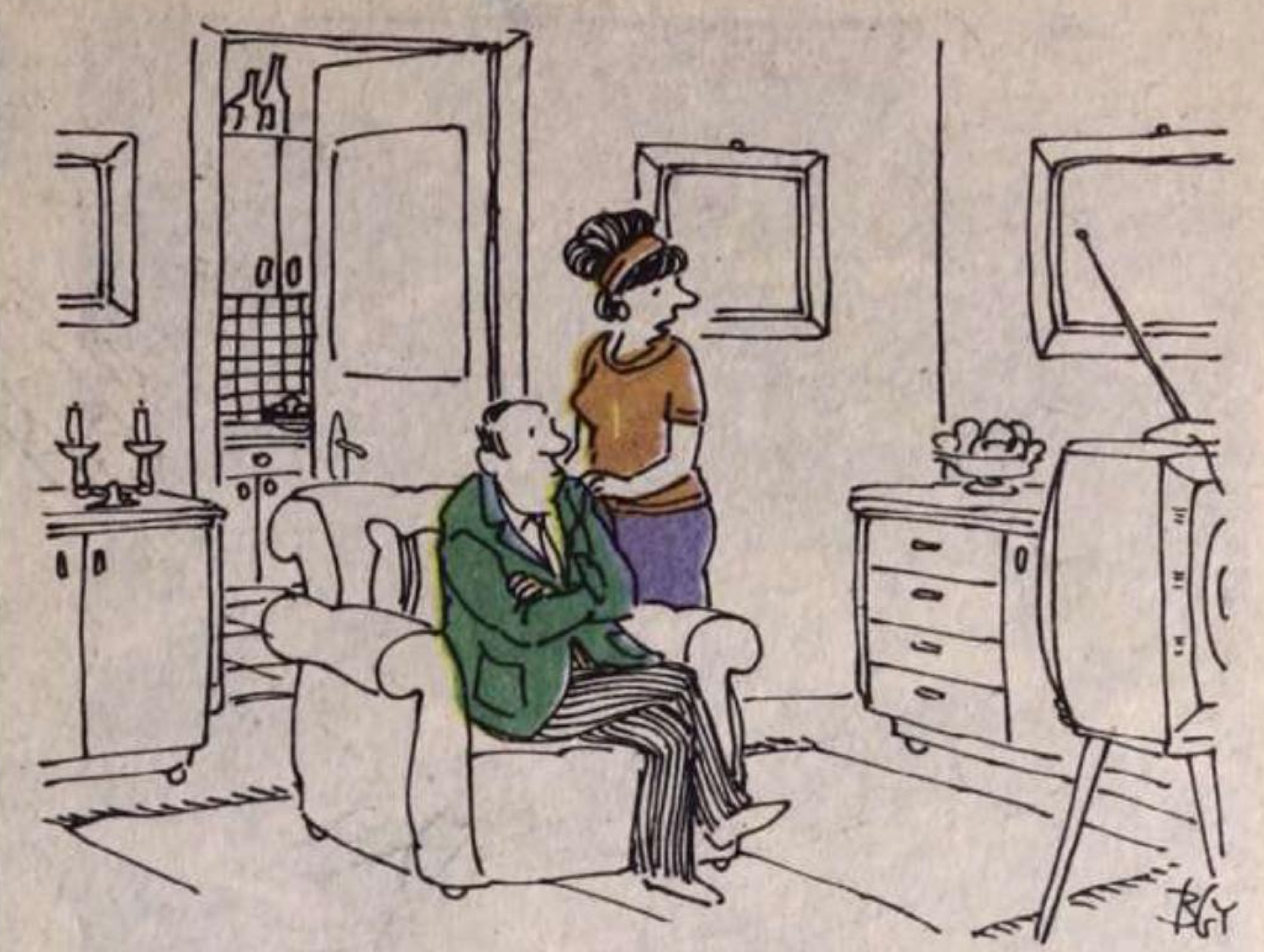
BRENNER GYÖRGY:

Más most...

FALUJÁRÁS

– Idén rá kell kapcsolni a pálinkafőzéssel, bátyám, ha a szőlő így elfagyott.

– Hogy másutt mennyit kínlódnak egy kormányalakítással...

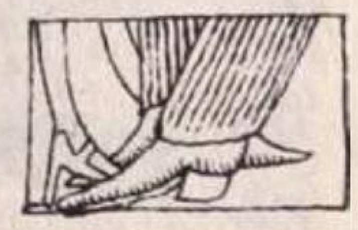
– Várom a híreket Pestről, ki az a Csokonai Lili?

– Hálisten, rossz a gyerek, így büntetésből nem veszek neki gyümölcsöt!

KARINTHY FRIGYES:

FÖLJELENTEM AZ EMBERISÉGET

Ha már a shimmyt be akarják tiltani, akkor már...

Hiszen, ha jól megfontolom, tulajdonképpen igazuk van. Tulajdonképpen csakugyan van benne valami izé — hogyismondják — csak, abból a nem egészen tisztára csak művészi vagy sport vagy mulatságszerű micsodából, hanem valami egyéb is, ami azt illeti — van bizony abban, az már igaz. És hát legyünk őszinték, ez a valami egyéb nagyon alkalmas arra, hogy illetlen ösztönöket, szabados képzeteket keltsen — aki ezt tagadja, egyszerűen ki akarja játszani a törvényt, mely, nagyon helyesen, őrködik fölöttünk, éppen azért, hogy ezeket az ösztönöket és képzeteket elfojtsa, romboló hatásuktól megvédelmezzen bennünket. Bár jobban védelmezne. Az őrködő törvénynek inkább engedékenységét és türelmét kell csodálni, hogy csak a shimmynél vette észre ezt a dolgot, az illetlen és szabados képzetekkel, hogy ránk szóljon: na, na, gyerekek, ilyet nem szabad. Én, aki nemcsak kötelességből vagyok törvénytisztelő, hanem lelkem mélyéből átérzem azt az erkölcsi szemléletet, mely minden törvénynek és rendeletnek forrása, ezennel tisztelettel figyelmeztetem azt az erkölcsi rendet, hogy nagyon is elnéző volt, nagyon is jóhiszemű, a büntetlen erkölcsnek naív, a bűnt meg sem értő jóhiszeműségével nézte a világ folyását. Így eshetett, hogy a világ folyása visszaélt az erkölcsi cenzúra bizalmával, és olyan dolgok történtek, kérem. hogy...

Én ezennel felszólítom őtet, az Erkölcsi Rendet, hogy nézzen jobban az emberek körmére. Én ezennel feljelentem neki az embereket ha már a shimmyvel kapcsolatban végre ő is rájött, hogy mi megy itten, kérem — feljelentem az embereket, hogy az illetlen és szabados képzetek dolgában már régen, már a shimmy előtt, még más területeken is, amire nem is gondolt, a legnagyobb visszaélés folyt és folyik még mindig — persze, burkoltan, hogy ő ne vegye észre. Mégis hallatlan...

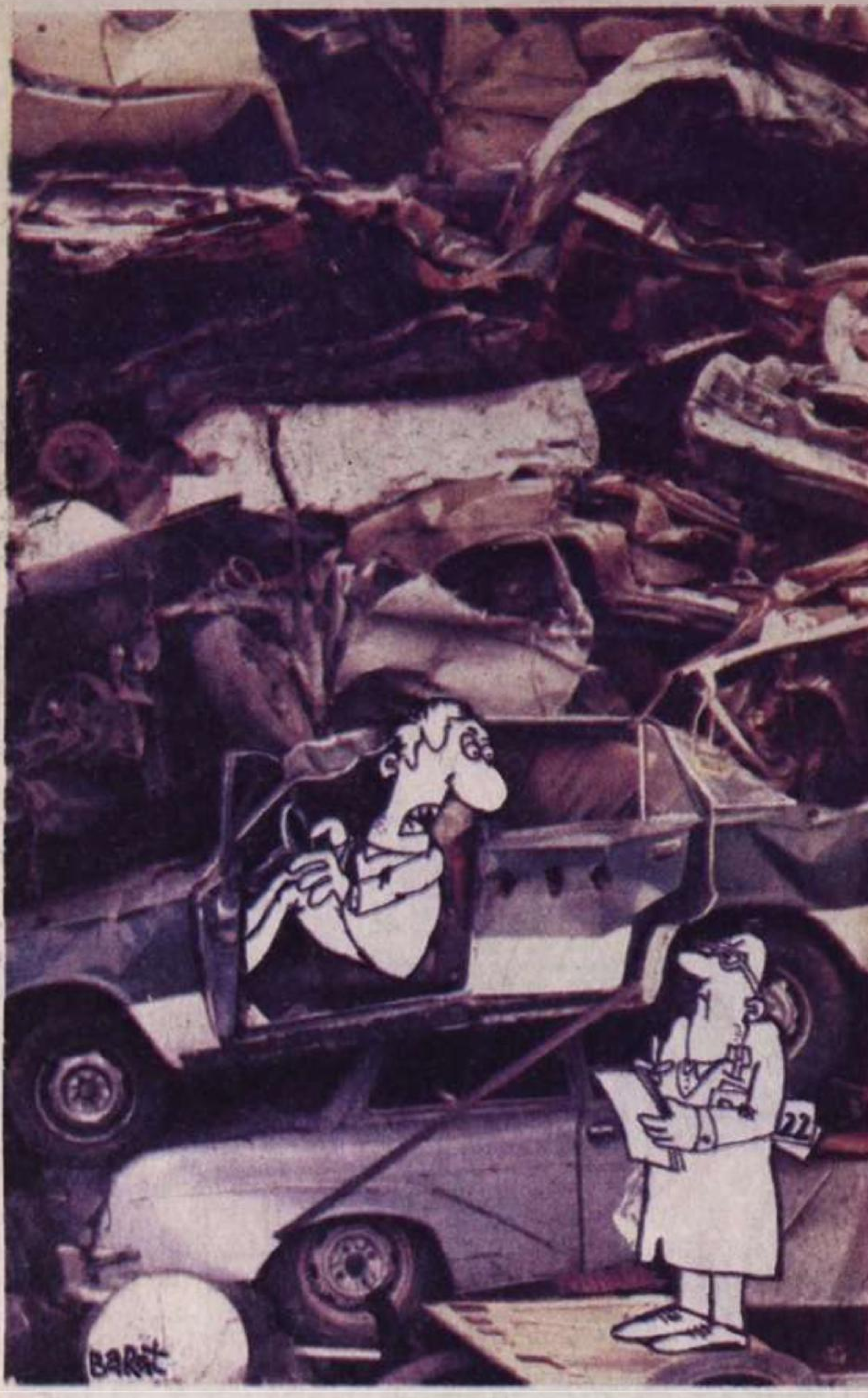
Van szerencsém feljelenteni a férfiakat és a nőket, hogy általában, nemcsak shimmynél, de más táncoknál, még a csárdásnál is, átlépik az erkölcsi rendet, és egyszerűen félrevezetik a hatóságot. A hatóság naivul azt hiszi, hogy a férfiak és a nők csak azért táncolnak, mert egy kis testmozgásra van szükségük, vagy mert szeretik a muzsikát, vagy mert jótékony célú estélyeket tartanak, hogy minél több jusson az ínségeseknek. Hát szó sincs róla. Igenis, tudomásomra jutott, és ha pörre kerül a dolog köztem és az emberek közt, hogy aszongya, az emberek engem rágalmazás miatt bepörölnek — hát én bizonyítani fogok, hogy igenis, az nem véletlen, hogy a férfiak nőkkel táncolnak, a nők pedig férfiakkal, hanem ezt titkos összebeszélés, törvényt megkerülő megegyezés alapján, azzal az előre megfontolt szándékkal teszik, hogy egymásban a fentebb említett és b) alatt csatolt, illetlen és szabados képzeteket oly módon felkeltsék, miszerint abból a hatóság tudta nélkül erkölcsellenes, érzéki és érzelmi hasznot húzhassanak.

Ez így van, ismétlem, ezt hajlandó vagyok bizonyítani, mert azt nem lehet nézni, hogy a jóhiszemű hatóságot így félrevezessék. Javaslom általában a táncnak, mint illetlen és szabados képzetek keltésére alkalmas műveletnek betiltását és szigorú ellenőrzését.

De ez semmi, mert vannak egyéb dolgok is, csak nem akarok róluk beszélni. Hogy miért mennek fiatal női egyedek sétálni holdvilágnál, mintha csak sétálni mennének — hogy mily célból, mily képzetek hatása alatt találkoznak nyilvánosság előtt különböző nemű, tehát nyilván erkölcstelen és szeméremsértő egyedek —, ehhez is sok szó fér. De az már mégis tűrhetetlen, hogy a hatóság hivatalos intézményeinek keretei közt is, teszem fel, anyakönyvvezetők jelenlétében, hivatalos közegek előtt folynak az effajta visszaélések, a legnagyobb vakmerőséggel. Kell-e szabadosabb, illetlenebb, szeméremsértőbb képzeteket keltő látvány, mint egy „igen"-t rebegő fiatal pár?

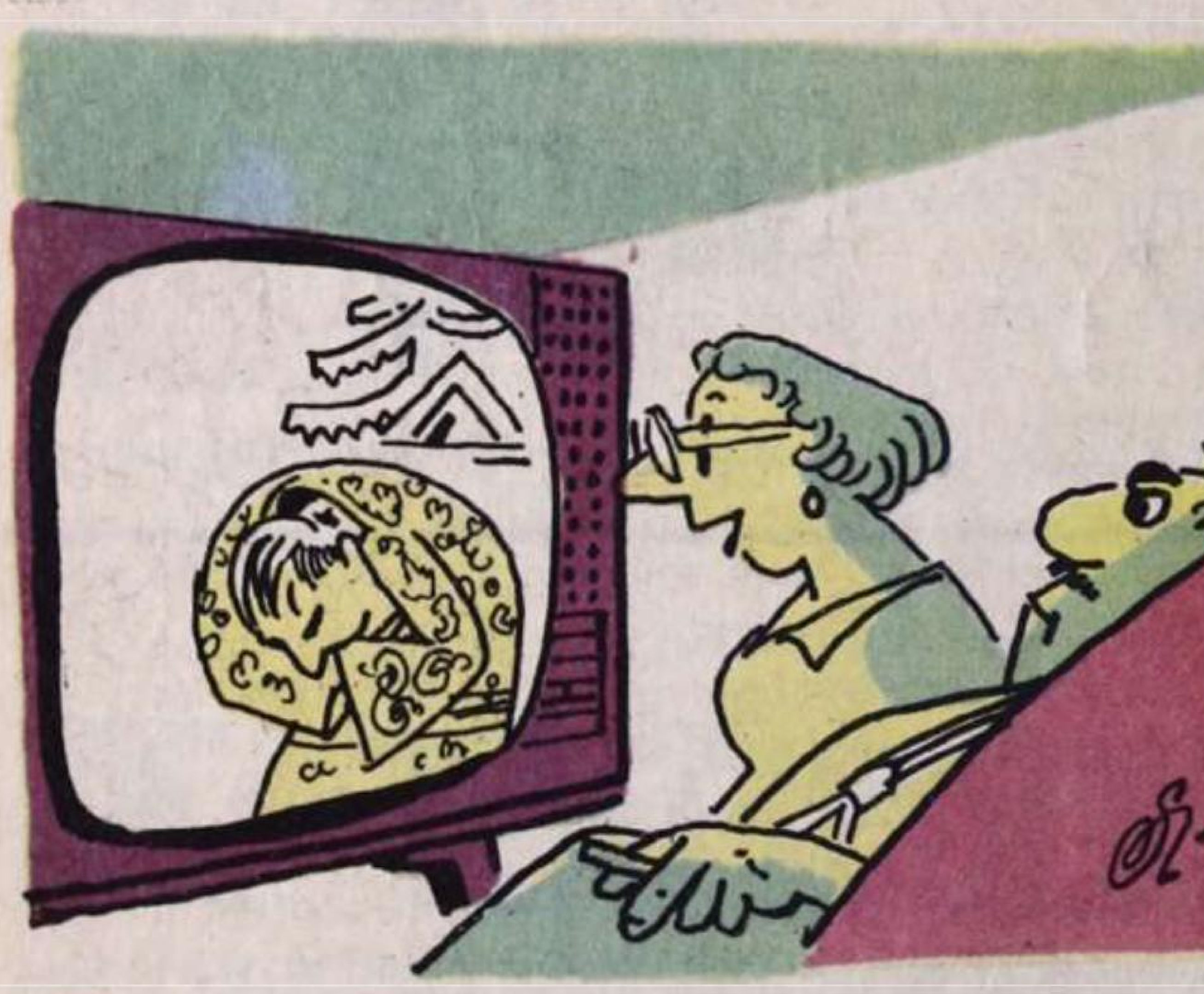
Ezennel van szerencsém feljelenteni a legjobb családokat olyan képzetek miatt, melyeknek nem szabadna előfordulni a legrosszabb családokban sem — és rögtön csatolom bizonyítékomat is, egy logikai megfontolás formájában, mely így hangzik: lennének-e egyáltalában legjobb családok, ha nem fordulnának elő dolgok, melyek a legjobb családban is előfordulnak?

Száz éve született Karinthy Frigyes.

– És mennyivel adjuk olcsóbban a kis színhibáért?

SÓGUN

– Te, ez nem a Hajdú János?

SOROZATOS KÉSÉS

– Elnézést, de a válás előtt mindig az a lusta dög férjem ébresztett a kávéval.

SZILÁNKOK

ÍRÓI ÖRÖM

— Hála az égnek, az új könyvem kultúrbotrány. Rengetegen vásárolják.

MOZIBAN

— *Min tetszik annyit kacarászni? Lehet, hogy nem ugyanazt a filmet látjuk?*

RANGKÓRSÁG

— Talált gyerek vagyok. De engem nem a XVIII. kerületben találtak, hanem a Belvárosban.

IRIGYSÉG

— *Fiatal vagy. Előtted az élet. Tudod még hány embert tehetsz tönkre?!*

JÓ TERMÉSZET

— Ha én egyszer elhatározom, hogy jól érzem magam, ebben senki és semmi nem akadályozhat meg.

OLCSÓ MEGOLDÁS

— *Sopronból szép, tiszta időben átlátok Ausztriába. Ennyi nekem elég is külföldből.*

ÉBERSÉG

— Reggel négyre állítottam be az ébresztőórát. De már háromnegyed négykor figyelem, hogy pontosan ébreszt-e?

HÁZASTÁRSAK

— *Ma vasárnap van. Válasszál. Hová menjünk, drágám?*

— *Nekem teljesen mindegy, csak oda ne, ahová te akarod.*

JELLEMZÉS

Bélának veleszületett unintelligenciája van.

ÜZLETEMBER

— *Nekem már csak az illúzióim maradtak.*

— *Ha nem adja drágán, megveszem őket.*

ÖNKISZOLGÁLÓ

— Én a sarki üzletet szeretem. Ott lehet a legjobban lopni.

SZERÉNY SUMMA

— *Én fémpénzben kapom a havi fizetésem. Így sincs több tíz dekánál.*

KÉRDÉS

— Ön tartja magát értelmiséginek, akinek még depressziója sincs?

Galambos Szilveszter

VILMA NÉNI

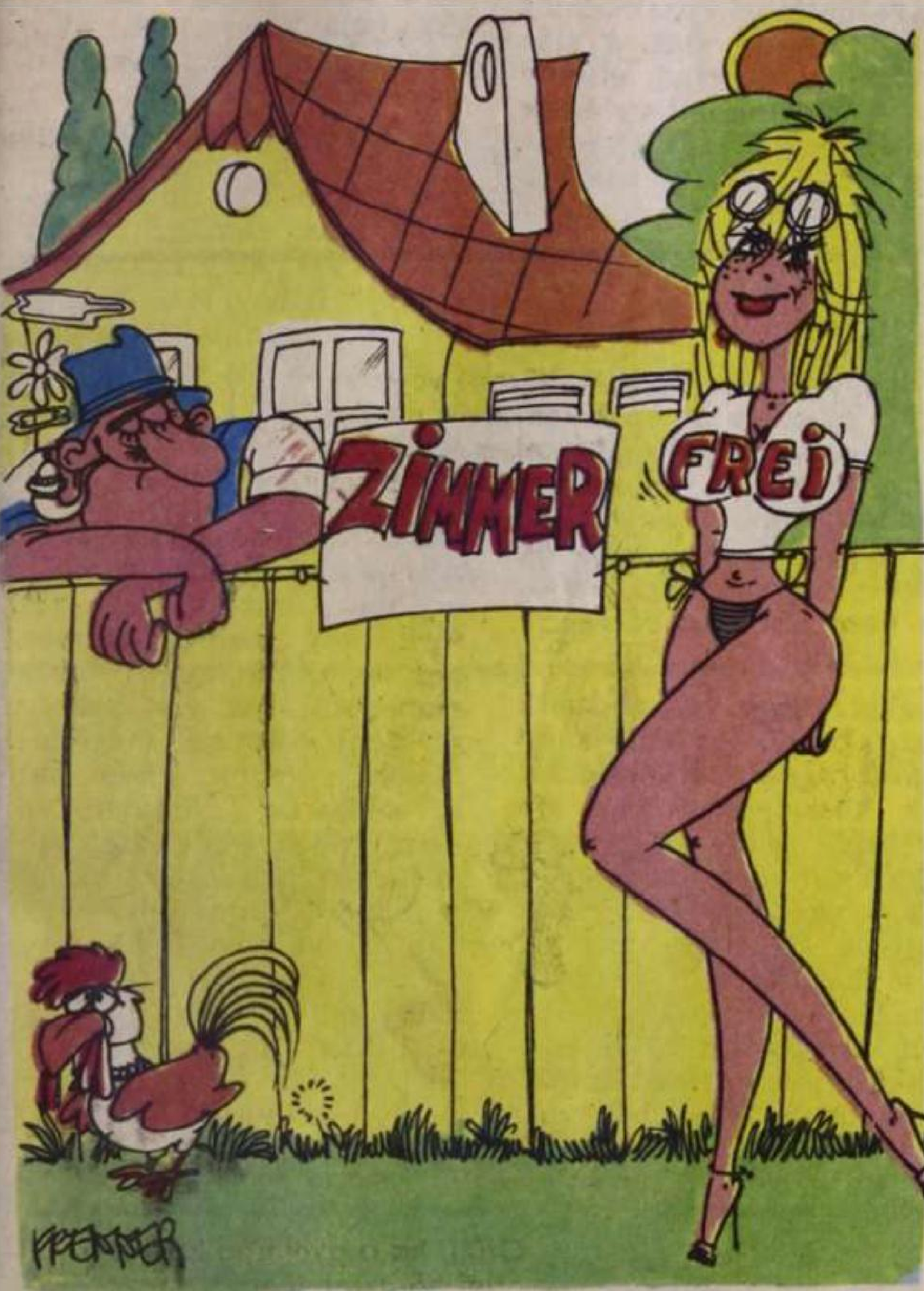

– Mondja, Béluska, a teljes leszerelés után mi lesz a munkásőrökkel?

– Sportoljon, mamikám, az is van olyan egészséges, mint a friss zöldség!

ÜZLETI FOGÁS

TRIKÓ

Lehet, hogy némelyek figyelmét elkerülte, de Zabosbükkönyön megalakult a földkerekség első pormúzeuma. Mostanában mindenfelé mindenféle múzeumok alakulnak, főként turistanyűgözési célzattal. A pormúzeum létesítésének gondolata jó ötletnek tűnt. Pormúzeum még sehol sem nyílt, amellett az anyag összegyűjtése sem jelenthetett szaggató fejfájást. Por mindenütt van — számtalan hely ismeretes, ahol más sincs, csak por — és a reklamációk veszélye is elhanyagolhatónak látszott. Valóban, roppant halvány volt annak lehetősége, hogy a múzeum látogatóinak valamelyike egyszercsak vádló ujjakat szegez a roskadó tárlók bármelyikére és hisztérikus kiáltozásban tör ki, ez a por, nem az a por, ide a bökőt, hogy nem az.

Az új múzeumot már a megnyitás napján rengeteg tudományszomjas és porlepett turista kereste fel.

— Ez milyen por? — kérdezték az igazgatót, aki csak úgy ontotta az ismereteket.

— Ez nem por, kérem — mondta. — Ez pur.

— Miféle pur?

— Isa pur. A gyűjtemény másik felét a közeli Kéklőroggyant chomuwmúzeumában tekinthetik meg. Ám vessenek egy pillantást származástani gyűjteményünk némely darabjára. Íme.

— Roppant érdekes — mondták a turisták, akik a márkáikért legalább ájuldozni akartak. — Ez milyen por?

— Amiből vétettünk.

— Fantasztikus. És ez a másik?

— Amivé leszünk.

— Elképesztő.

— Valóban. Ám térjünk át újabb keletű, ám szintúgy történelminek tekinthető porainkra. Ez a nagy por, annak a roppant tömegnek szerény jelképe, amelyet az üzemek államosítása vert fel.

— És mellette?

— Csekély mutatvány abból a még nagyobb porból, amely egyes üzemeknek magánkézbe történt visszajuttatása körül kavargott.

— Megint tanultunk valamit — mondták a turisták. — Már nem éltünk hiába. No és ez a porféleség mi az ördög csudája lehet?

— Hintőpor kérem.

— Ah, hintőpor? Csecsemők rózsás hátuljára?

— Inkább felnőttek csodálkozó szemébe.

— Vagy úgy? És miféle célzattal?

— Hogy tisztábban lássanak.

— Ezt nem értjük egész világosan.

— Nos, megírják a lapjaink, hogy valamely baráti országban harminc százalékkal emelték a vonyigó árát. Hintőpor. Aztán megírják a lapok, hogy egy másik baráti országban negyven százalékkal lett drágább a vonyigó. Hintőpor. Mert, ha ezek után mi csak húsz százalékkal igazítunk, mindenki zászlót lenget, hallelúját kiált, miközben ragyog a szeme.

— Wunderbar. No és ez a por?

— Szintén történelmi jellegű. Régi, porlepett jelszavakról fújtuk le. „Legfőbb érték az ember", „Helyet a nőknek a közéletben"...

— Ah, vagyis ezek a jelszavak most ismét régi fényükben ragyognak. Önök lefújták a port, a nők tehát helyet kaptak a közéletben.

— Szerették volna, de azt is lefújták.

— Érdekes. Önök mindent lefújnak?

— Határozottan. Előbb fel, aztán le. És végezetül itt van legérdekesebb poraink egyike. Ezt az ipar szedi világszintű termékek előállítása ellen.

— De kérem, az önök ipara helyenként igenis képes világszintű termékek előállítására.

— Ez is az én tézisemet bizonyítja. A por sem igazán hatásos.

— Bocsásson meg, levegőmúzeum létesítését nem tervezik?

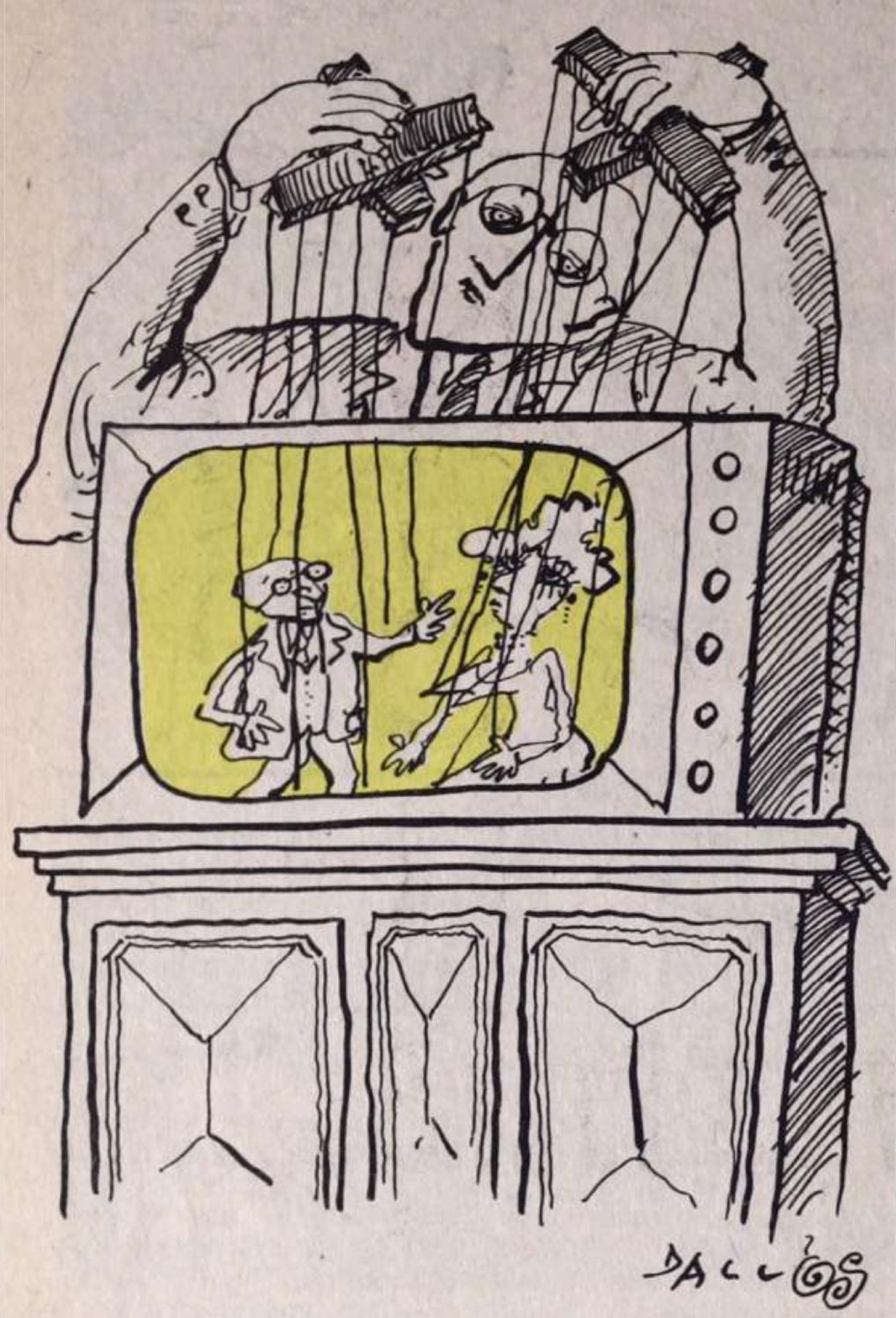
— Nem kérem. Tetszik tudni, vannak ezek az állandó árrendezések, jön az új adórendszer, maradjon valami az állampolgároknak is.

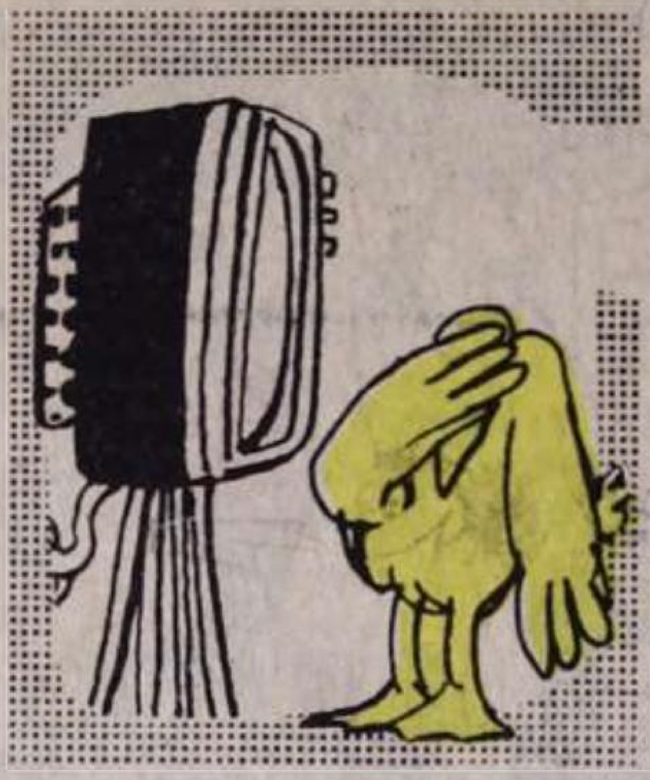
Peterdi Pál

Egy év után félvezetőket termel a Mikroelektronika

PEDIG VAN BELŐLÜK ÉPPEN ELÉG...

MŰSORRENDEZŐ

RÓZSASZÍNŰ VILÁG

(EGY KOMISZ KÖLÖK TÉVÉNAPLÓJA)

Asz a baj hoty hiba lehett a tévé készüllékünkbe, mer asz utóbbi időbe nemelék sokk színű, csakiss rózsaszínet mutatt, nemtom mér? A sok rizsá... izé, rózsábul a Gyuribácsit specijell mék csak el visellem, és a pár duc aki rózsaszín, asz iss töklyó, de aszmá nem hoty a vöröss borokk hejet a tévébe valami furi rózsaszín lötyött isznag a rózsaszínészek asz utóbbi hónapokba, eszmá bisztos a készülék hibálya, ijen ital nincsiss, bár apukám szerint van és sej-haj Rozénak híják, de anyukám erre aszonta, 1 fity fenét, a tévébelli Rozé asz 1 föl viszezet málnaszőr, és legalább kefezseb viszet tenének hosszá, hoty a népeg el hiheség hoty asz bor és nem brr, de ő se nem érti mek hoty a hiba a tévénkbe fan, nem a viszbe. Lám, a Marikószan iss mintèk rózsaszín kimenőbe ló fráll a Sógunba, legalább iss amikor 1 általlán fan rajta valami, mer a Toranaga natyúr jófoltjábul kimenő hejet néha testett ölt, mékpedik asz Ingleszét, és asse nem sárga, hanem rózsaszín, akár mijen szamurály iss asz istenatta. Csak asz a baj, hoty a Toranaga natyúr lyövőlye nem lácik rózsaszínesneg, legalább iss a legutóbb láttot fojatás alaplyán, de hoty mijen színű, asz nem lácik a Kép Ernőn, épen mer nem rózsaszín.

Csuppán rittka kivéttel kép lácot a vilák eszen a 7-en némejkor rózsaszín hejet dózsaszínűneg, 1-szer 1 rangadó kupamecskor, mek akormikor a Madaras jácta a Székej nevű író székej Dózsáját, s akor ép jóvolt a tévénk mer lácot a sok ződ sming a Dózsa orán mek arcán amitt nem értek mer hoty kerülhet ződ 1 Dózsa-jáccóra?

Esz a sokk rózsaszín má asz atyamra meggy. Van 1 frantszia sláger, aszongya, a vilák rózsaszínbe, apukám szerint a tévé esztett tűszte a Szász Lajára, de én nemtom ki asz a Szász Laja, anyukám se nem matyarászta el, csak anyit mondot, hoty anak a slágernak a magyar címme asz hoty álmaimba látlak én, és hoty ity má minden stimel mer csak a tevevíziló álmajiba rózsaszín a vilák, mek hoty ma a naty nyuktatázs a mérték és hangadó, hát ő tuggya, én esztet nem értem, csak asztat hoty úty lácik lyövőre a szeméji lyövedelemadón kívül hangadó is lessz, és ha asztat is kel füszetni mek a mértékadót iss mek tán mék a rangadót és tévéadót iss, akormá nem iss ojan rózsaszínű a vilák.

Sebaly, iten van a Juszt László bácsi, aki edig sokkolással foglalkoszot (igasz, csak köszlöködéssileg), de 1 hölty segícségével kituggya mutatni, h ogy töb adót vonak majki a zsebünkbül. Becsszó, a riporterbácsi adig mutogassa a 2 db szám ozlopott a híradóba, amíg esz gyön ki a táblánál köszepessen felelő rózsaszínblúzú és mék rózsaszínebb pofikájjú pénszütyes néni száján, aki szegény felel, felel, köszepesre, mer hoty mékse nem ő a felelőss, meraszt sose nem látni, és aszér van 2 ozlop számbul, mer mék nincs 0 döntés hoty milessz, de asztat nem mongya, hoty kik aszok, akikk esszel a nemdöntésel megfanak bíszva, esz pedikűrt lyelent a tályékosztatásba, mékpedik nagy űrt, hát nem?

Mosmá hoty nincs suli, többet tévészek ésmá fály a szemem a sok rózsaszíntüll amirül apu aszongya hoty asz a vörösneg 1 halofány árnyalattya, de anyu erre aszongya hoty apu 1 politikai színvag, és én esztet nem értem, de asztat igen, hoty apu és anyu ha nem ért valamiben 1-et, akor asztat nem relyti véka alá (nincsen iss vékánk othol), hanem a naty nyilfánoság előt aki én fatyok szépen megtrágyalják, ami a tevevízilóba nem szok leni. Otan csak magyarászák a boldok lyövendőt, merően nészve a szemükbe, de más merően nészni és más merően nyilatkoszni. Ikasz, nem mindenki akar 1 év múlva kiadni 1 könyfett, címlaplyán 1 üres székel mint a Mesterákos bácsi, mer asz akár hány kiadást ér mek, asztat nem éri mek hoty merően szembe nészve kimongyuk, hoty emberekk, asz élet sehoty se nem tükröszi megfelelőssen a tévétt, eszér hát a sokk fal dumával se nem kel törődni, minek mennyen asz ember fallal a felynek, nem ikasz? Így hát én se nem anak metyek, inkáb alászatossan csókollom a szerkesztőbácsi rózsaszínű kezejit:

Timár Gyurika

FOTÓSAROK

NÉGYKEZES

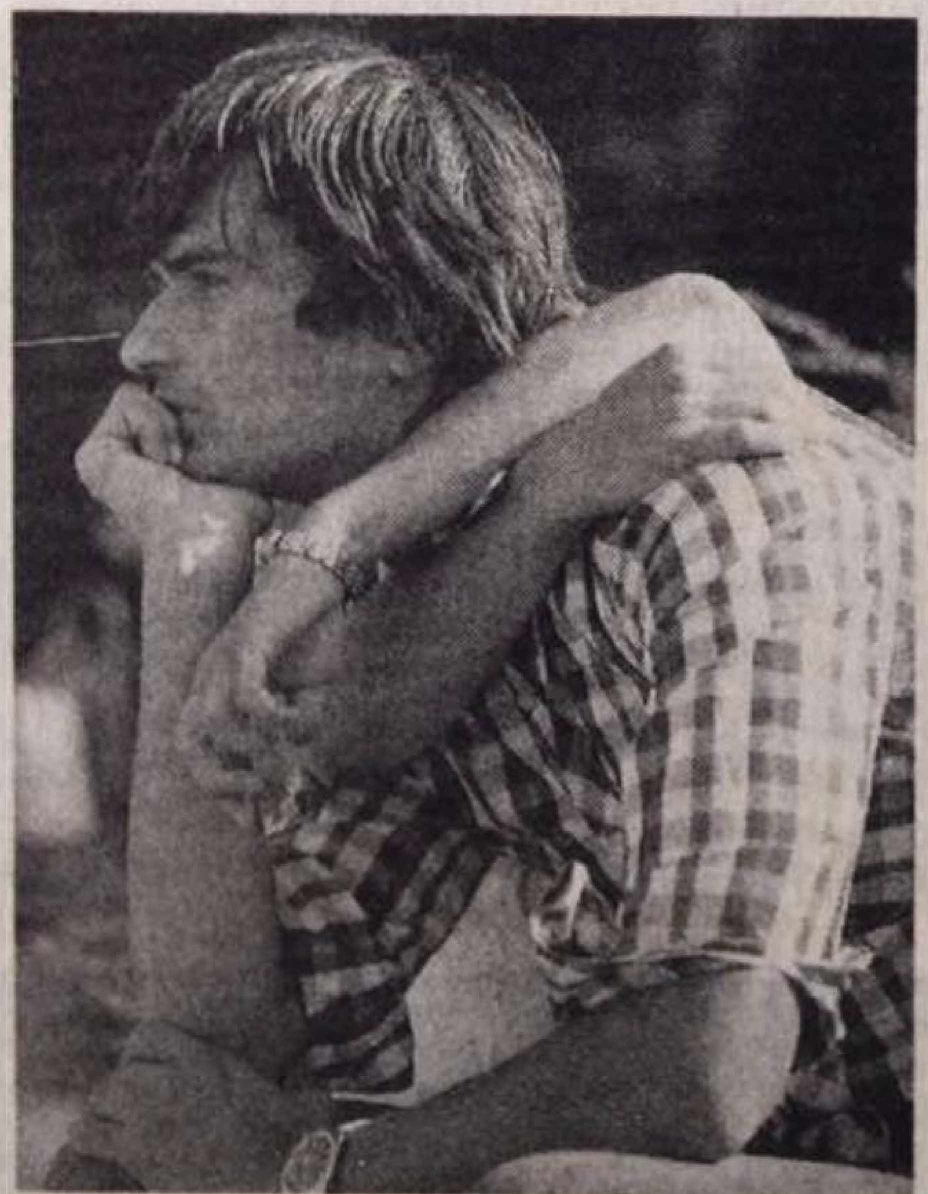
Szinte hihetetlen, de igaz: van, aki egymaga képes-zongorán négykezest játszani. Ehhez, némi zenei előtanulmányokon kívül az átlagos kézszámnak (2) a duplája szükséges.

Négy kézen két óra is könnyebben elfér, s a kezek tulajdonosa csak a legritkább esetben jön zavarba, ha arra a kérdésre kell válaszolnia, hogy hány óra?

Négy kéz a bevásárlásnál is hallatlanul hasznos. Az ember megy haza a boltból, három nehéz szatyorral — kettős ünnep előtt például — s még mindig nincs elveszve semmi: nem kell megállni, s a szatyrokat letenni a földre, ha meg szeretné vakarni az orrát.

Négy kéznek számtalan előnye van, s csak az irigyek vallják, hogy kevesebb több lett volna. Valójában arról van szó, hogy egy négykezest nem lehet azzal megsérteni, ha azt mondják rá, hogy kétbalkezes.

efespé

(Weber Lajos felvétele)

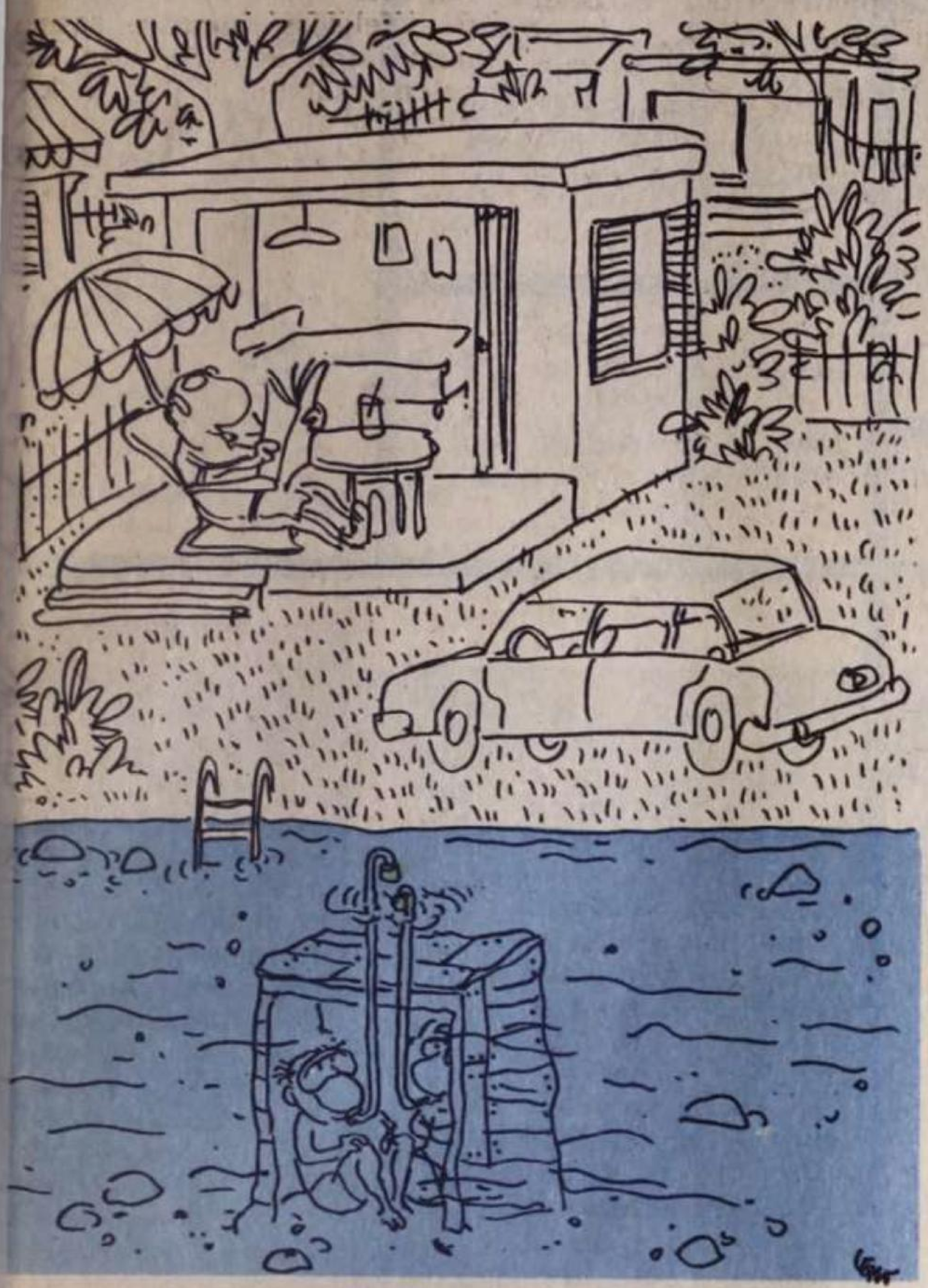
Találós kérdés: melyik a skála legkellemetlenebb hangja?

A-dó!

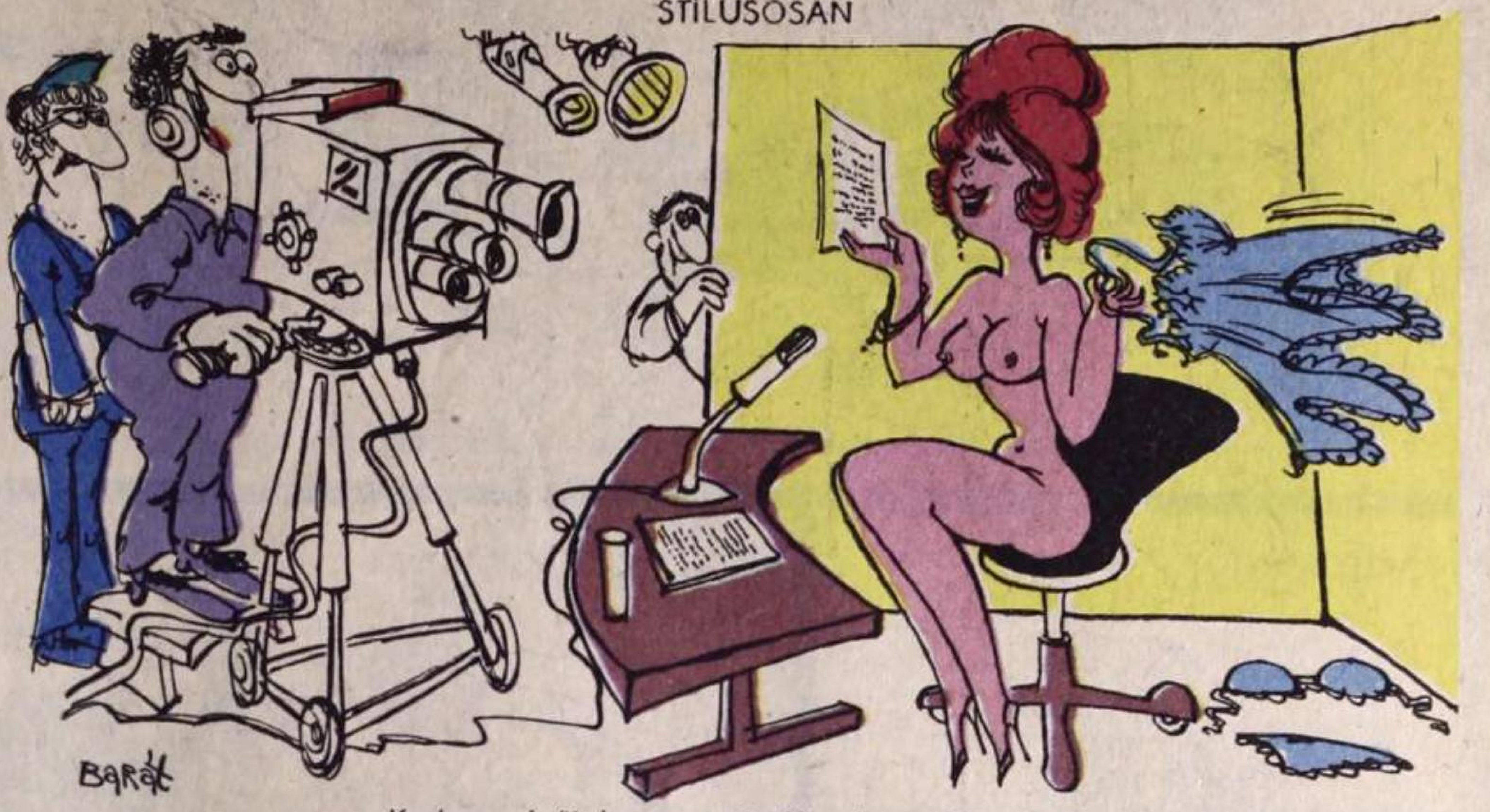
Drágábbak lettek a dísztáviratok

SZERENCSÉRE ÚGYSINCS MIHEZ GRATULÁLNI

MINDENT A VENDÉGERT

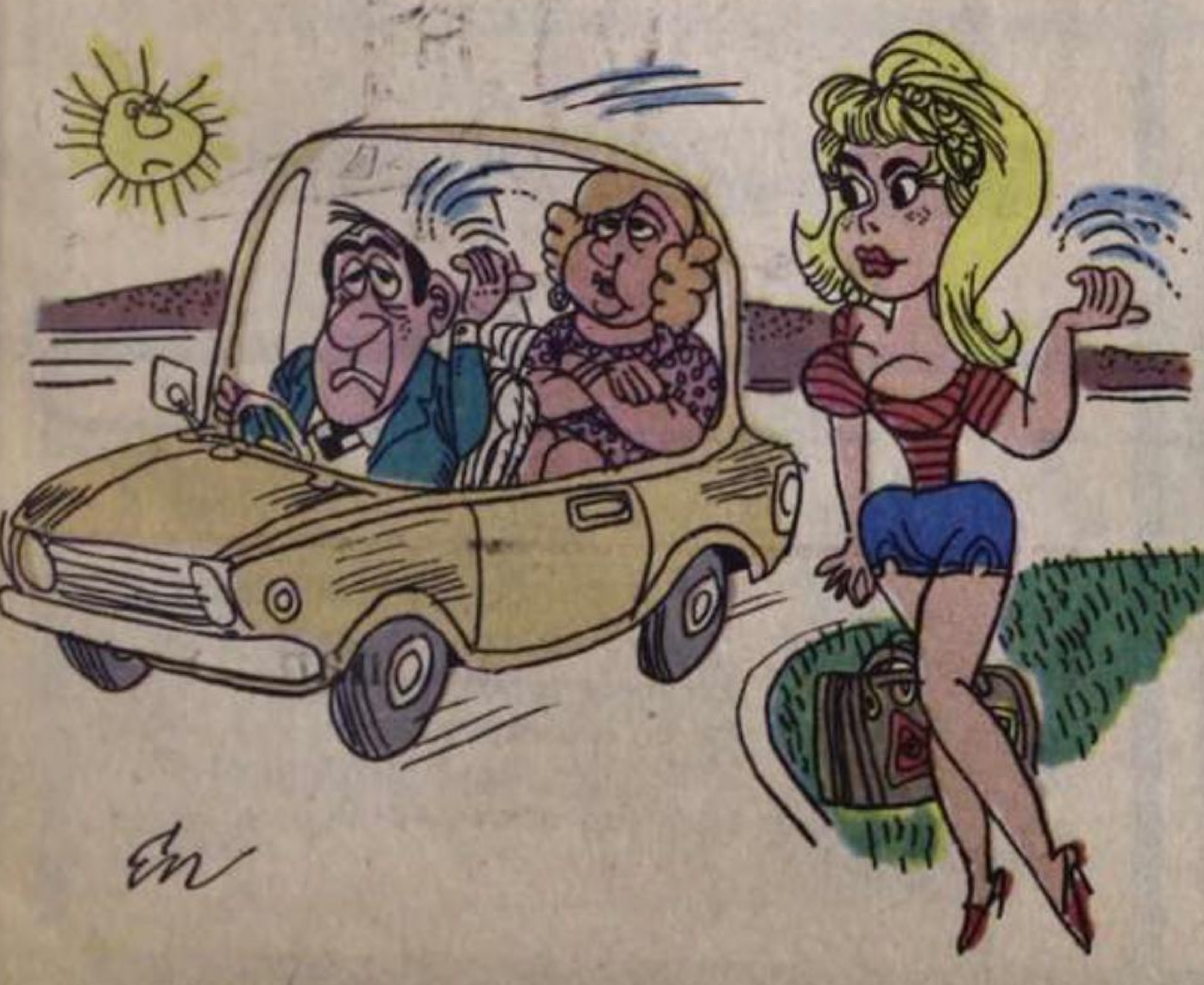
STÍLUSOSAN

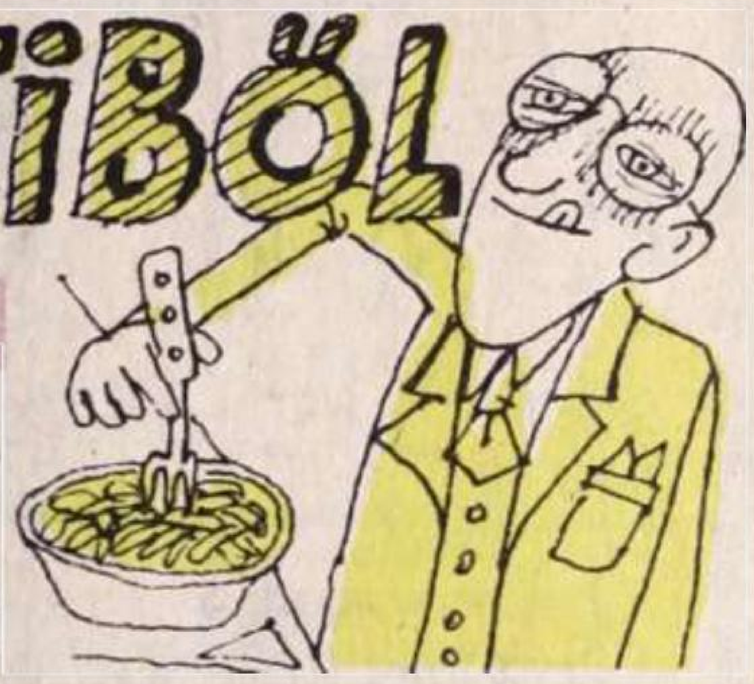
– Kedves nézőink, a naturisták műsora következik.

SZABADTERI SZINPAD

McLAWFOGH ESETEIBŐL

(MAGYAR KRIMI)

McLawfogh felügyelő echte ungarische magyar volt, furcsa szemüveget viselt, és minden nyelven törve beszélt. Rendszerint nagy tömeg ember vette körül, amikor valamelyik önkiszolgáló étterem állópultjának támaszkodva nem mindennapos kalandjait osztotta meg az érdeklődőkkel.

— Volt egy nagy nyomozásom! — kezdte egy borongós nyári délutánon McLawfogh felügyelő. — Ha valaki az urak közül meglepne egy adag sült krumplival, képes lennék elmesélni. De mustárral legyen, egyharmadig ellepve! — szólt a távozó után Mc Lawfogh felügyelő.

— Szóval, még főfelügyelő voltam — túrt bele egy hosszúra nőtt burgonyaszeletkével a mustárba —, amikor ültünk az őrsön és egyszercsak megszólalt a telefon.

— A telefon? — kérdezték többen is döbbenten, de a felügyelő leintette őket.

— Most meséljek, vagy inkább az urak hüledeznek? — kérdezte látszólag mérgesen. — Igen, megszólalt a telefon. Hetek óta szárazság, sehol egy fia beázás, miért ne szólalt volna meg?

Kicsit még csóválta a fejét, krumplizott.

— Izgatott hang volt a vonal túlsó végén — mesélte McLawfogh. — Vagy női, vagy férfi, nem lehetett kideríteni, mert elváltoztatta az illető.

A hallgatóság ismét felmorajlott, de a felügyelő leintette őket.

— Aki morajlik, az álljon oda a szomszédos pulthoz, tengert játszani. Értjük egymást az urakkal?

Egy svájcisapkás alak odébbállt, azóta is ott morajlik.

— Izgatott, koedukált hang volt! — folytatta a felügyelő. — Elmondta, hogy bizonyos ideje láthatatlan jövedelem tűnt fel a környékükön, s őt ez igen aggasztja. Még befejeztem a sültkrumplimat, megoldottam egy hatalmas rejtélyt, majd hű segítőmmel, egy Zoltán nevű fehéregérrel kiszálltunk a helyszínre.

A hallgatóság közelebb húzódott. Zoltánról már sokat hallottak.

— Nagy erőkkel kezdtem a nyomozást, mert már igen feszült volt a helyzet.

— És? — vágott közbe valaki. — Jól haladt?

— Meglehetősen — mondta McLawfogh felügyelő. — Már majdnem nyomon voltam, amikor hirtelen kihűlt a sültkrumplim. Önök uraim, tudják, hogy mennyire utálom hidegen a sültkrumplit!

Valaki hozott egy újabb adaggal.

— Elcsípte a láthatatlan jövedelmet? — kotyogott közbe a kávéfőzőnő, aki szintén hallgatta a lélegzetelállító történetet.

— Először megpróbált túljárni az eszemen! — mondta a felügyelő. — Hálapénznek álcázta magát, de amikor rájött, hogy így nem tud lerázni, átment jattba, majd borravalóba, később, mikor látta, hogy még mindig a nyomában vagyok, csúszópénzként funkcionált.

— És maga? — kérdezte valaki izgatottan.

— Ekkor jött az ötlet, hogy feltaláljam ezt a furcsának tetsző, ám valójában igen érdekes szemüveget. Ezzel azután sikerült a dolgokat más megvilágításba helyeznem.

Még közelebb húzódtak a mesélőhöz, már alig volt levegő.

— Egy este gyanús neszezést hallottam, onnan, ahol a láthatatlan jövedelmet sejtettem. Szimatom nem csalt, s néhány perces hajsza után elcsíptem a gazfickót. Szolgálati gépkocsinak hívták, meg szolgálati benzinnek, néha protokoll színházjegynek, leértékelt hibátlan bútornak, kipróbálásra kapott színes televíziónak. Mindenfélének álcázta magát, de rajtam nem fogott ki.

— Ez bravúros eset volt! — mondta valaki a tömegből. — Előléptették?

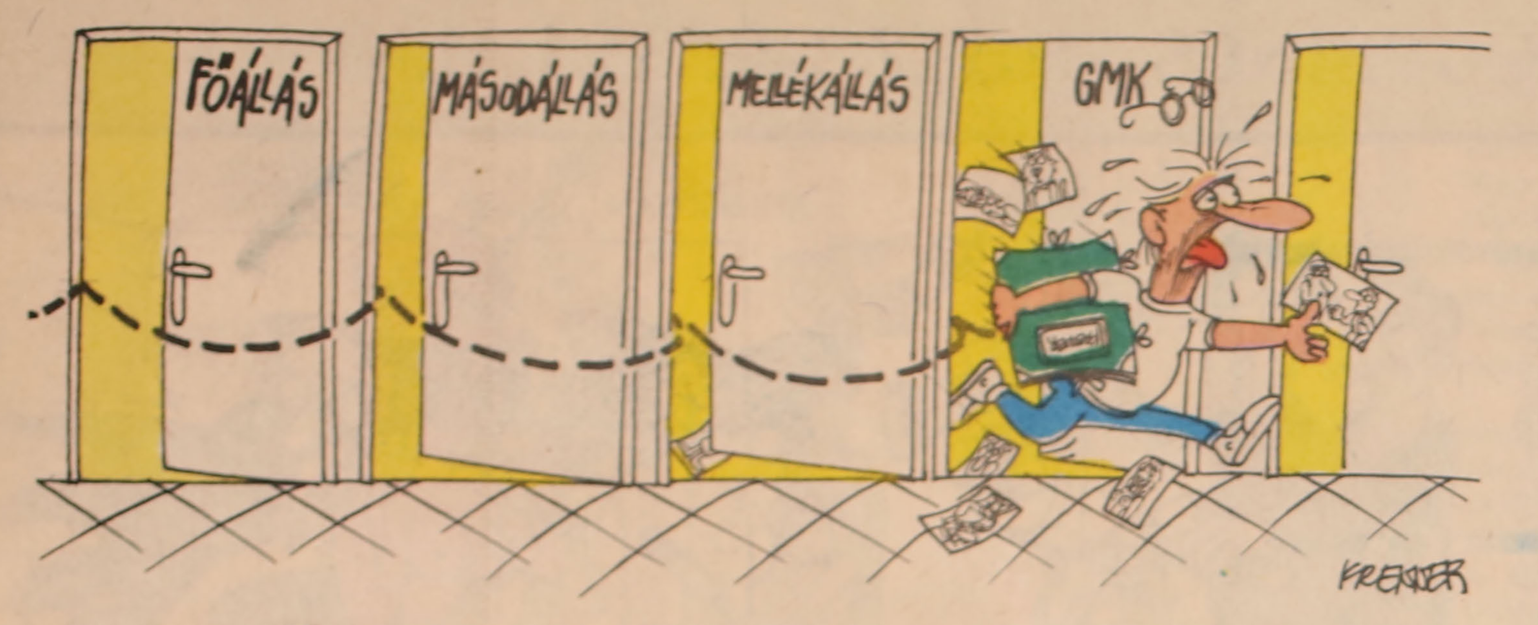
— Ha valakinek megér a történet vége még egy sültkrumplit, elmondom, mi történt!

Beletunkolt a mustárba, jóízűt harapott az echte ungarische rósejbniből.

— Mint már említettem, akkoriban még főfelügyelő voltam. Az eset után vártam, hogy kapok valami plecsnit, de csak a telefon szólalt meg. Megbízóm volt a vonal másik végén, a koedukált hangú. Közölte velem, hogy illetékes helyen nem arra gondoltak, amire én, ezért visszaminősítenek felügyelővé. Ekkor fogalmaztam meg magamban a tanulságot: McLawfogh barátom, még egy bravúros nyomozás, és annyi rendfokozatod se lesz, mint Zoltánnak, a fehéregérnek!

Föld S. Péter

KRENNER ISTVÁN:

– Vissza, mert csak lótni-futni tanítottak meg, pénzt keresni nem.

Árkus József:

Eszemben sincs visszakérni. Ma is érvényes, amit a kapitalizmusról tanultam: válságból válságba tántorog.

Föld S. Péter:

Nem. Jó helyen van az az iskolában. Azt mondják ugyanis, hogy a tudás kamatozik.

Földi Iván:

Nem, mert engem még megtanítottak írni-olvasni.

SAJDIK FERENC:

– Ilyen listám v hogy kiknek kellene visszakapniok.

DALLOS JENŐ:

– Hiába is kérném, el vagyunk adósodva.

FÜLÖP GYÖRGY:

– Volna szívük a negyvenhatos iskolapénzt nyolcvanhetes forintban visszafizetni?

LUDA FÓRU

Karinthy Frigyes is kérdezhetné:

Galambos Szilveszter:

A tánc- és illemtanároktól. Ezek a mai táncok és a mai illemek . . .

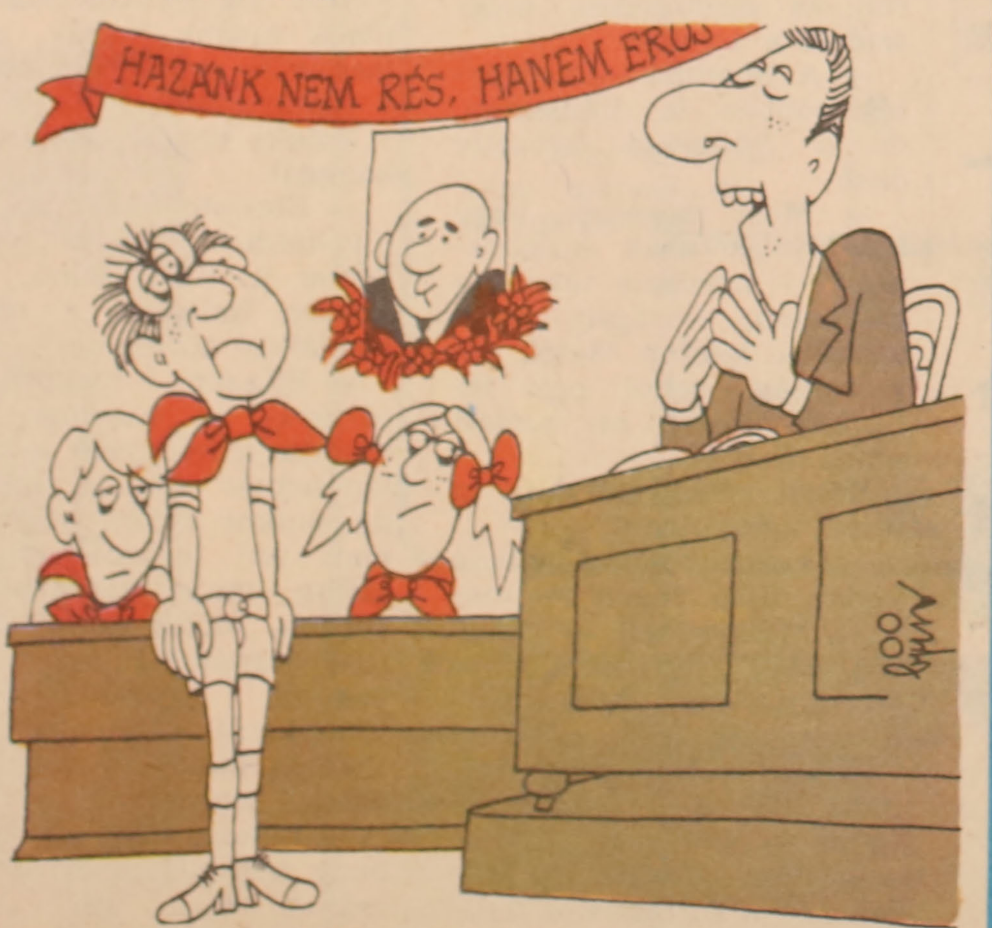
Vezda János:

Reménytelen. Nálunk általában úgysem kapja meg az ember a visszajárót.

Trunkó Barnabás:

Honnan tudták meg, hogy a jogi karon szereztem diplomát?

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

– Igen, főleg a történelemórákét.

SZILÁGYI GYÖRGY:

Eszemben sincs visszakérni,
csalódnak, kik azt hiszik, hogy
kérvényt fogok bevetni,
az én iskolapénzemre,
lelkes pénzügyminiszterünk,
nem fog adót kivetni . . .!

Münz András:

Félek az ilyen elszámolásoktól. Majd még kiderítik, hogy én tartozom.

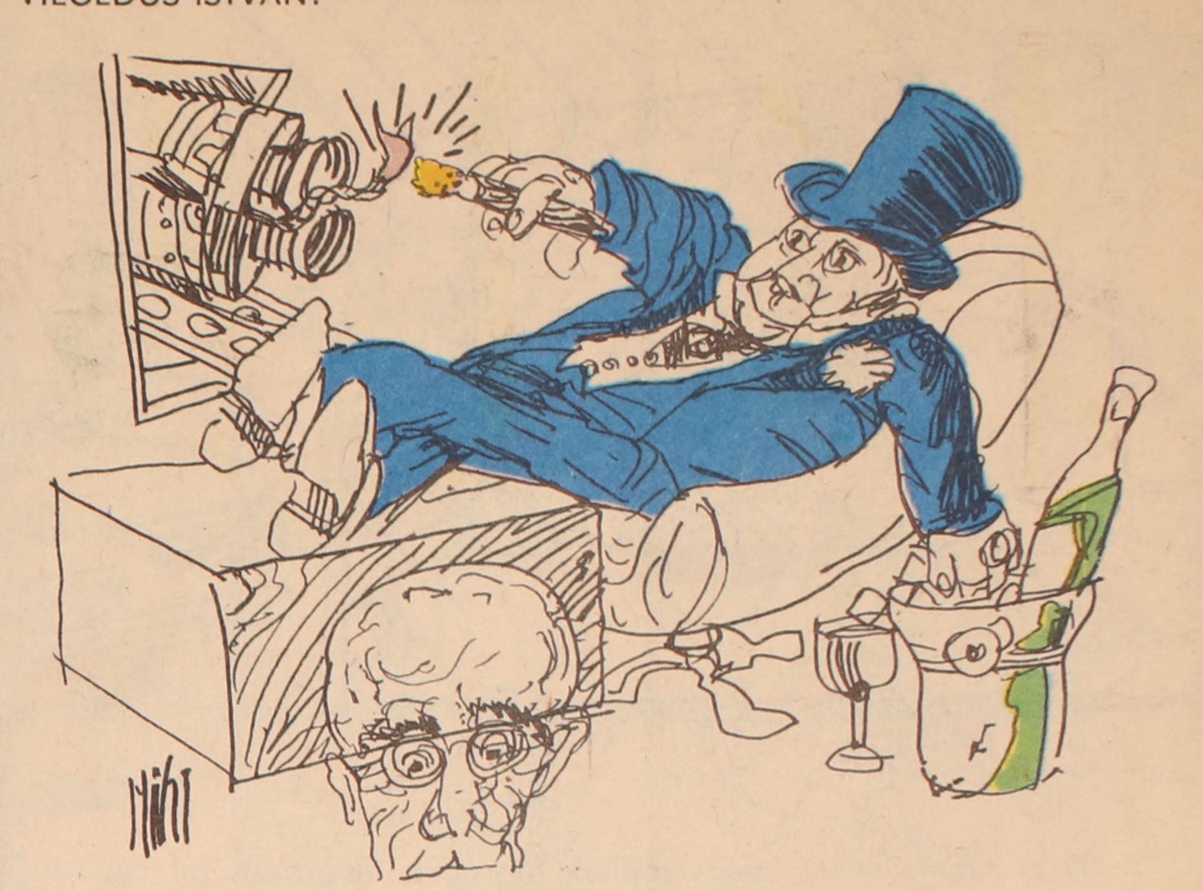
Fekete Gábor:

Igen, természetesen a pótvizsgák díjaival megtetézve.

Peterdi Pál:

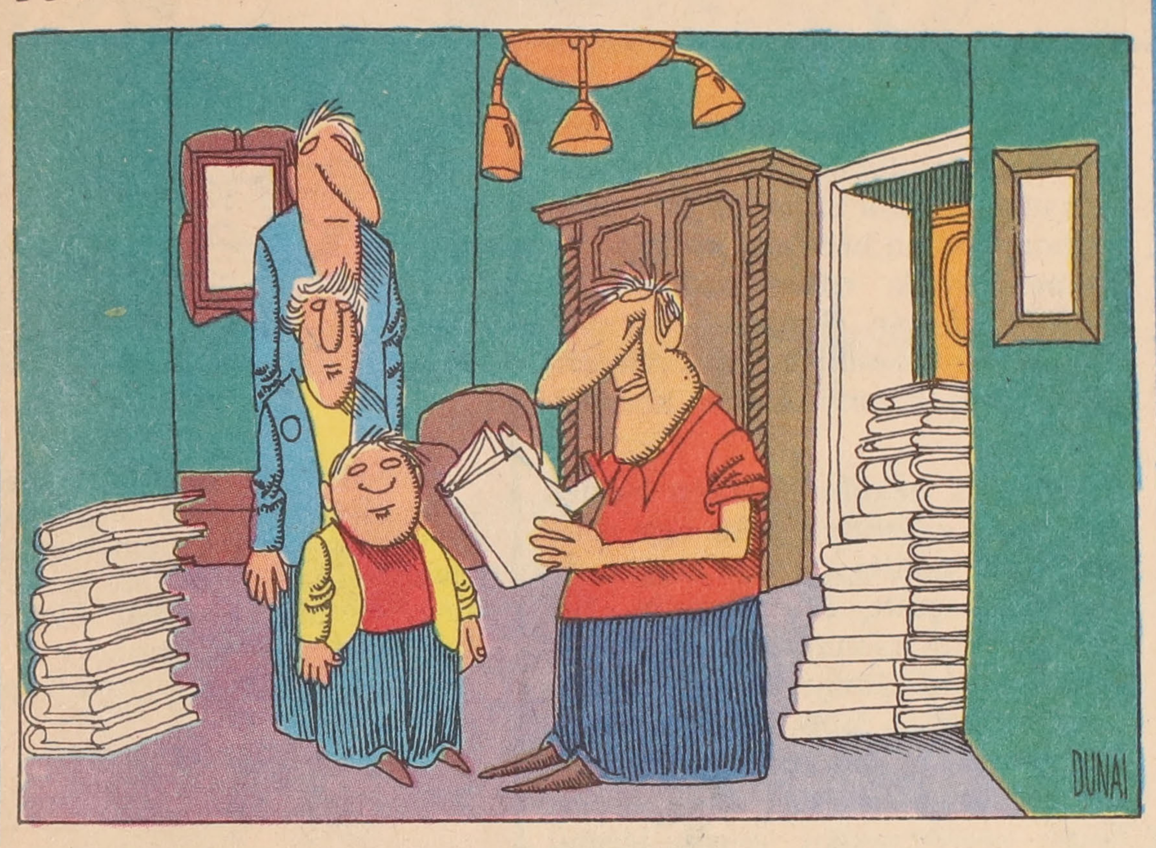
Én nem a pénzét emlegetem. Hanem az iskoláját!

HEGEDŰS ISTVÁN:

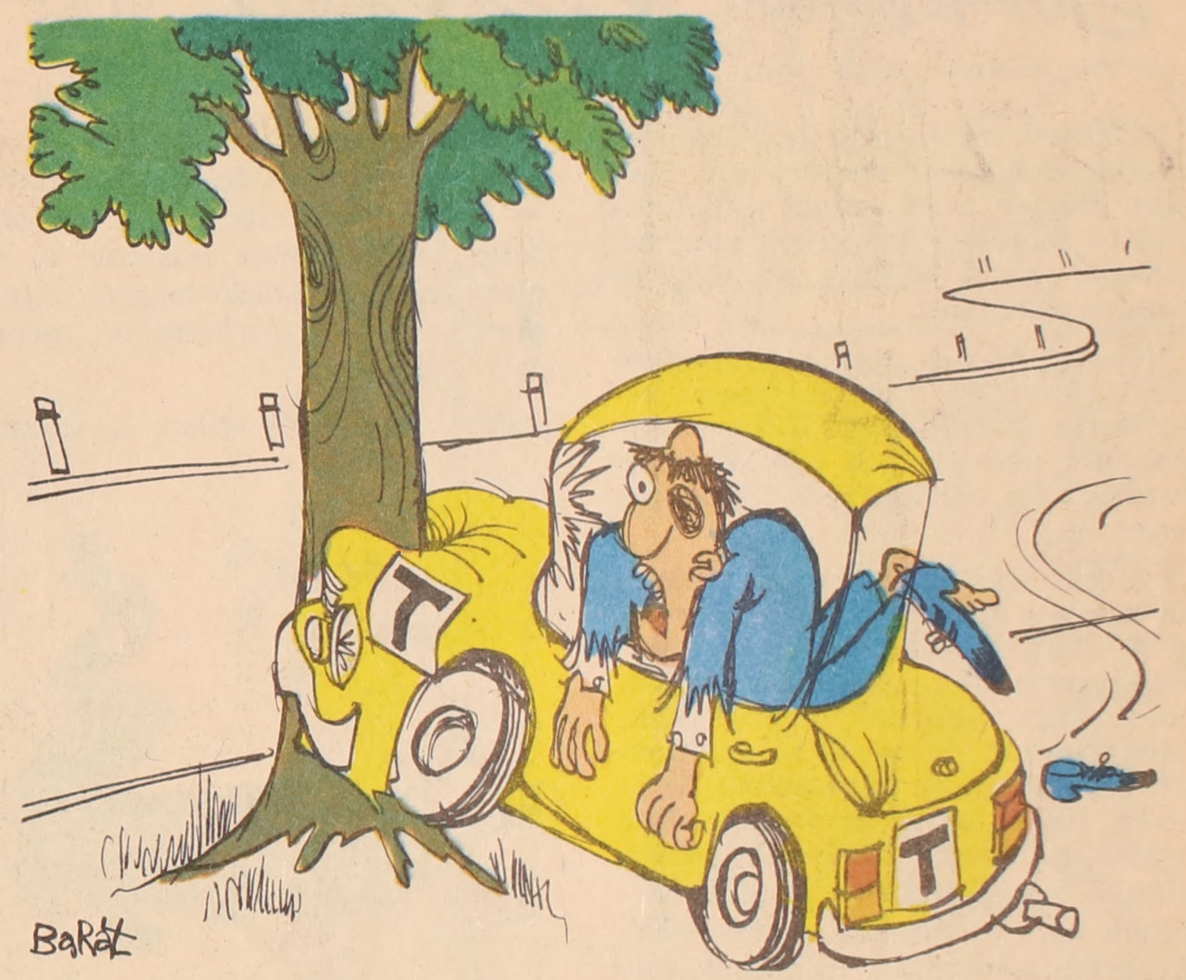
– Igen. Azért, mert ilyennek tanították a szemináriumon a kapitalizmust.

DUNAI IMRE:

– Még egy tizenöt éves tankönyvreform, és vissza.

BARÁT JÓZSEF:

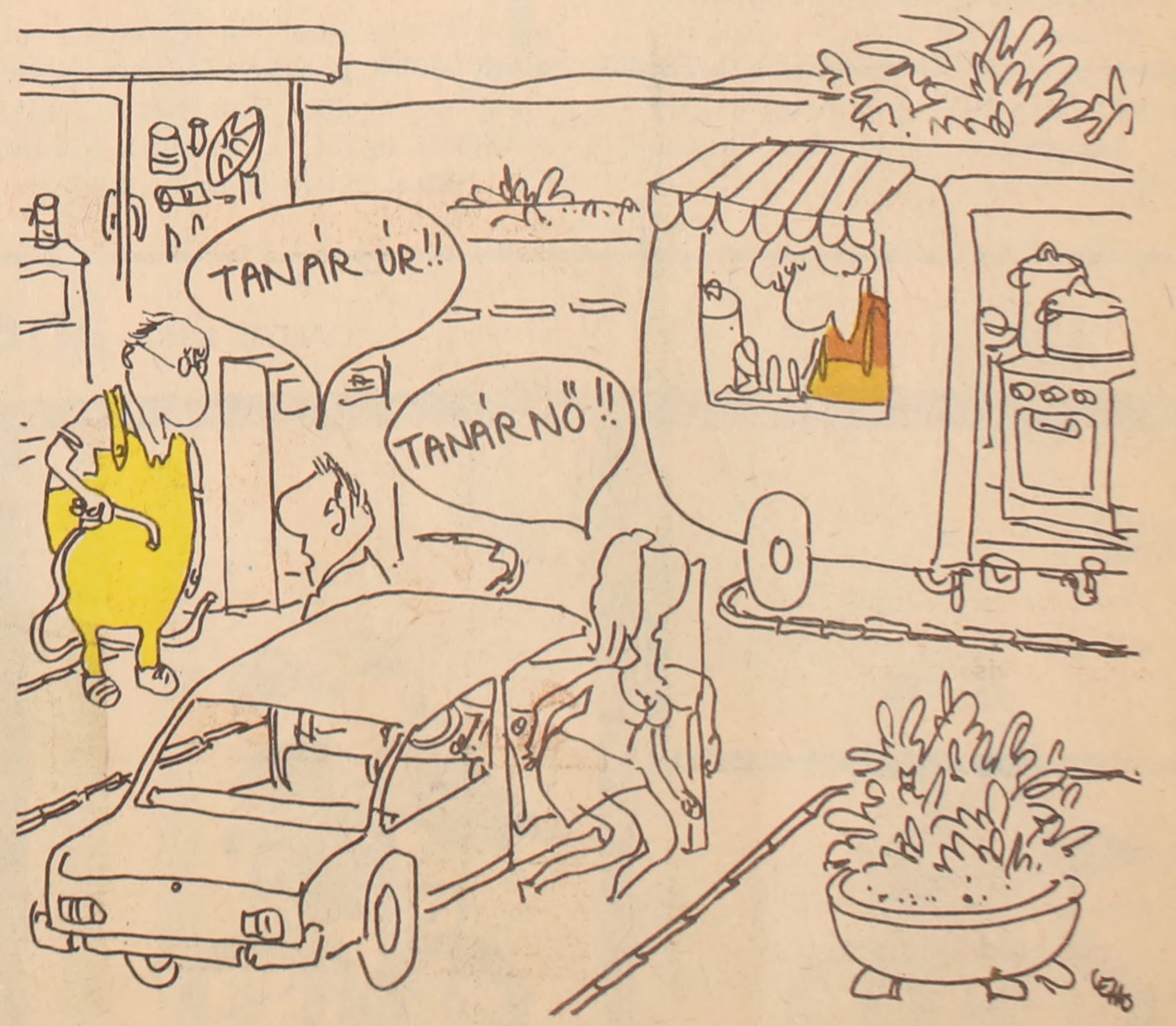
– Igen, attól, aki a vezetést tanította.

BRENNER GYÖRGY:

– Én mindig mondtam, hogy tudós volt az Öreg, nem pedig jövendőmondó.

LEHOCZKI ISTVÁN:

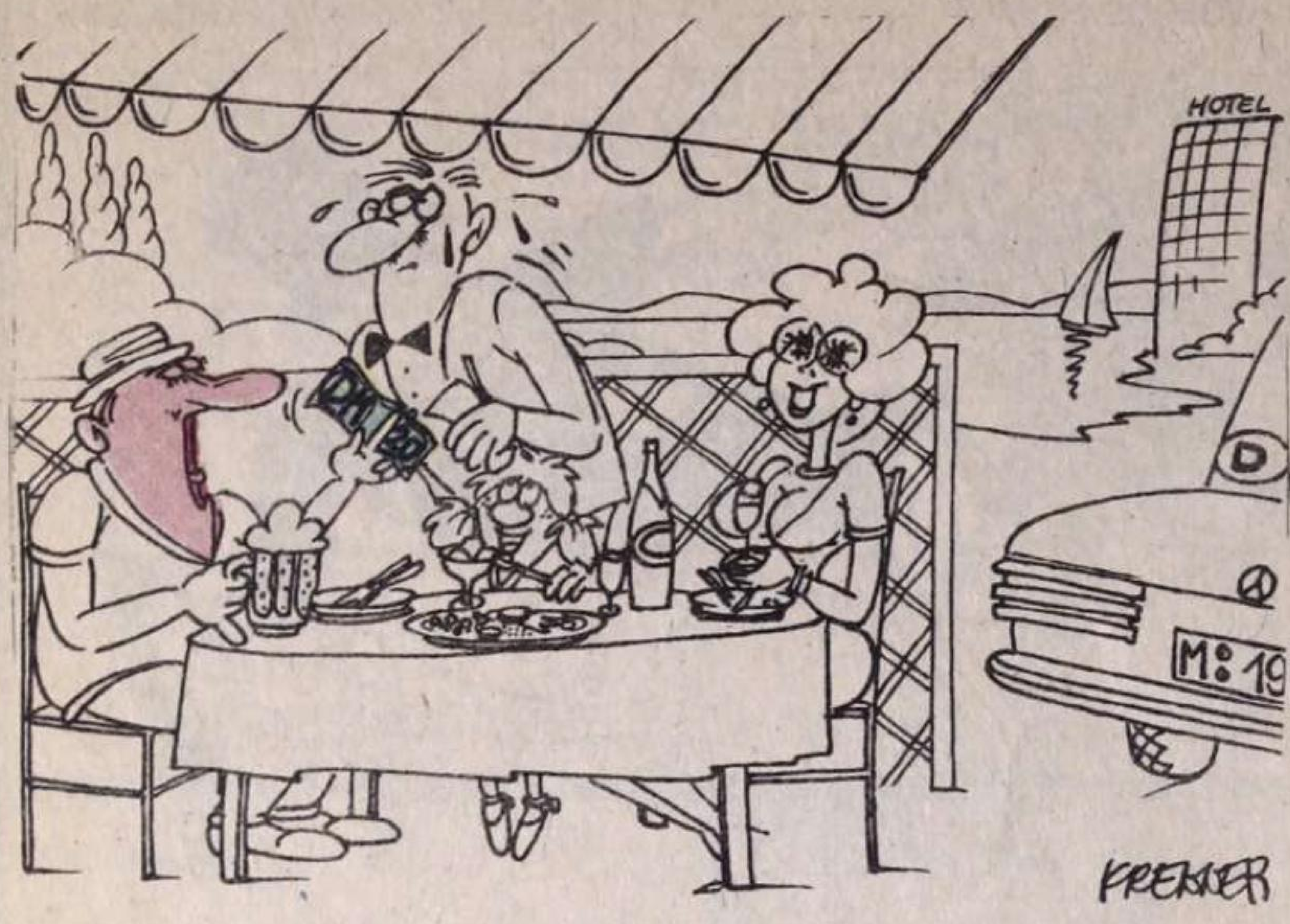

– Kitől?

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

MINDEN RELATIV

– Nem tudom miért panaszkodnak folyton a magyarok, ha egy húszasból itt meg lehet ebédelni!

IDŐSZERŰ TÁBLA

Simanek a vadállat

Simanek rettenthetetlen erejű és mindenre elszánt ember volt. Fiatalon küzdötte fel magát a Tollhegyesítő Vállalat igazgatói székébe, lelökve onnan elődjét, az agg és beteges igazgatót.

Néhány hónap után a tollhegyesítés irányítása meglehetősen kimerítette Simaneket. Ekkor szabadságot vett ki, s az IBUSZ útján elutazott az afrikai őserdőkbe pihenni.

Afrikai tartózkodásának második napján kisétált a közeli dzsungelbe. Alig lépett néhányat, szembetalálta magát egy óriáskígyóval. Mindketten nagyon meglepődtek, különösen az óriáskígyó, aki nem is gondolta, hogy hamarosan ilyen kövér falat jut a gyomrába. Egy pillanatig merőn nézték egymást, aztán a kígyó ugrásra készült, Simanek is, s — mielőtt a kígyó észbekaphatott volna — Simanek villámgyorsan rátekeredett a kígyó testére — ebben már nagy gyakorlata volt —, méregfogával belemart a kígyó fejébe, s a biztonság kedvéért még össze is roppantotta az állatot. Ezek után — dolgát jól végezve — lecsavarodott a kiszenvedett kígyóról, leporolta nadrágját, hazament és jóízűen megebédelt.

Másnap ismét kisétált az őserdőbe Simanek. A félénkebb állatok — a párducok, leopárdok és társaik, látván, mint pusztult el az előző napon csúszó-mászó pályatársuk — hanyatt-homlok menekültek előle.

Egy nagy krokodilus — bűnös

könnyelműséggel — azonban ott aludt az út porában. Simanek egy ideig szemrehányóan nézte, aztán sóhajtott egyet, s finoman tomporon rúgta séta-útjának akadályozóját. A krokodilus felébredt, s mivel nagyon dühös volt, teljes erőből megharapta Simanek lábszárát. Azonnyomban hét foga kitört, mert emberünknek ritka vastag bőre volt. Ezekután Simanek harapott egyet a krokodilusba, s a szegény pára sűrű könnyhullatás közepette kimúlt.

Simanek ezután büszkén lépdelt tovább, s egyszerre csak egy óriás elefánttal találta szembe magát. Az elefánt megállt, Simanek is, egy percig néma csendben nézték egymást. Aztán Simanek az elefántnak rontott, a jobb öklével ormányonvágta, a ballábával egy nagyot rúgott a térdébe, majd akciójának koronájaként páros lábbal beleugrott a hústorony gyomrába. A szegény állat térdre rogyott és kegyelemért esdett. — Istennél a kegyelem! — kiáltott Simanek, s néhány további csapással és rúgással az árnyékvilágba küldte ellenfelét.

Mikor felfrissülten és kipihenten hazatért igazgatói székébe, büszkén mesélt beosztottjainak őserdei kalandjairól. Az afrikai erdőlakók pedig még ma is megremegnek a félelemtől, és tisztelettől elcsukló hangon suttogják egymás között:

— Uramisten! Ez a Simanek micsoda egy vadállat...

B. Szilágyi János

Hátha valaki nem ismeri

— Képtelen vagyok eldönteni, elmenjek-e a fogorvoshoz, vagy ne. Ha nem megyek tovább fáj a fogam, ha elmegyek, akkor egész hónapban nem tudok enni.
— Hogyhogy, ennyire érzékeny vagy?
— Nem, ennyire szegény!

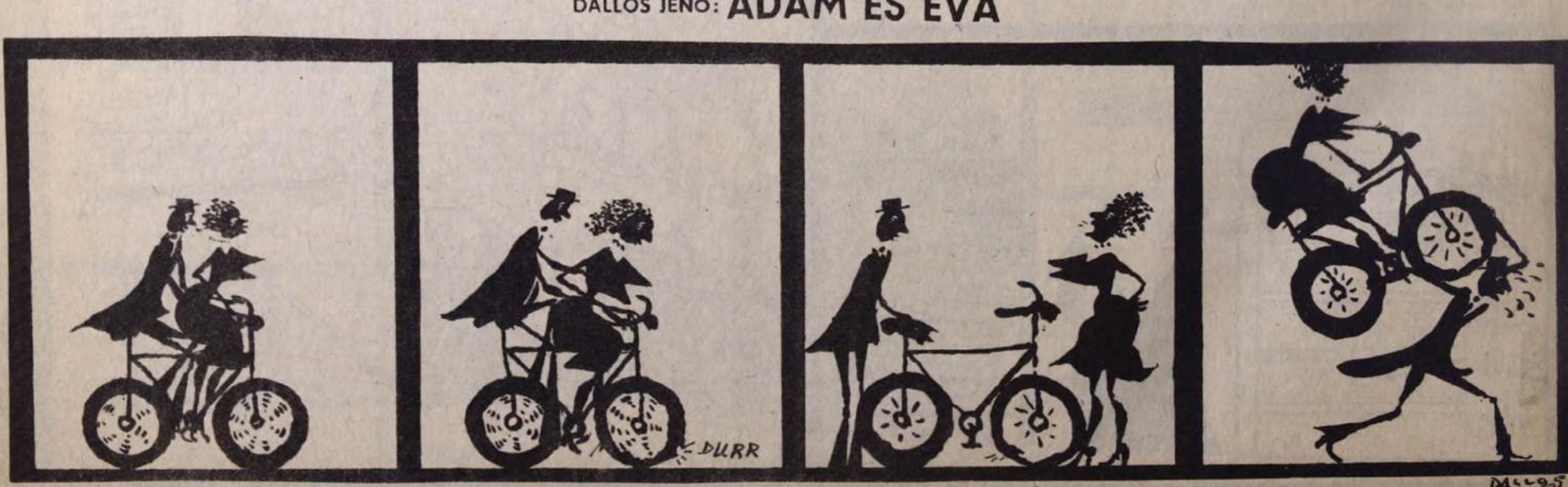
*

— Annyira szeret a férjem! Még munka közben is rám gondol!
— Sejtettem! Láttam őt nemrég szőnyeget porolni...

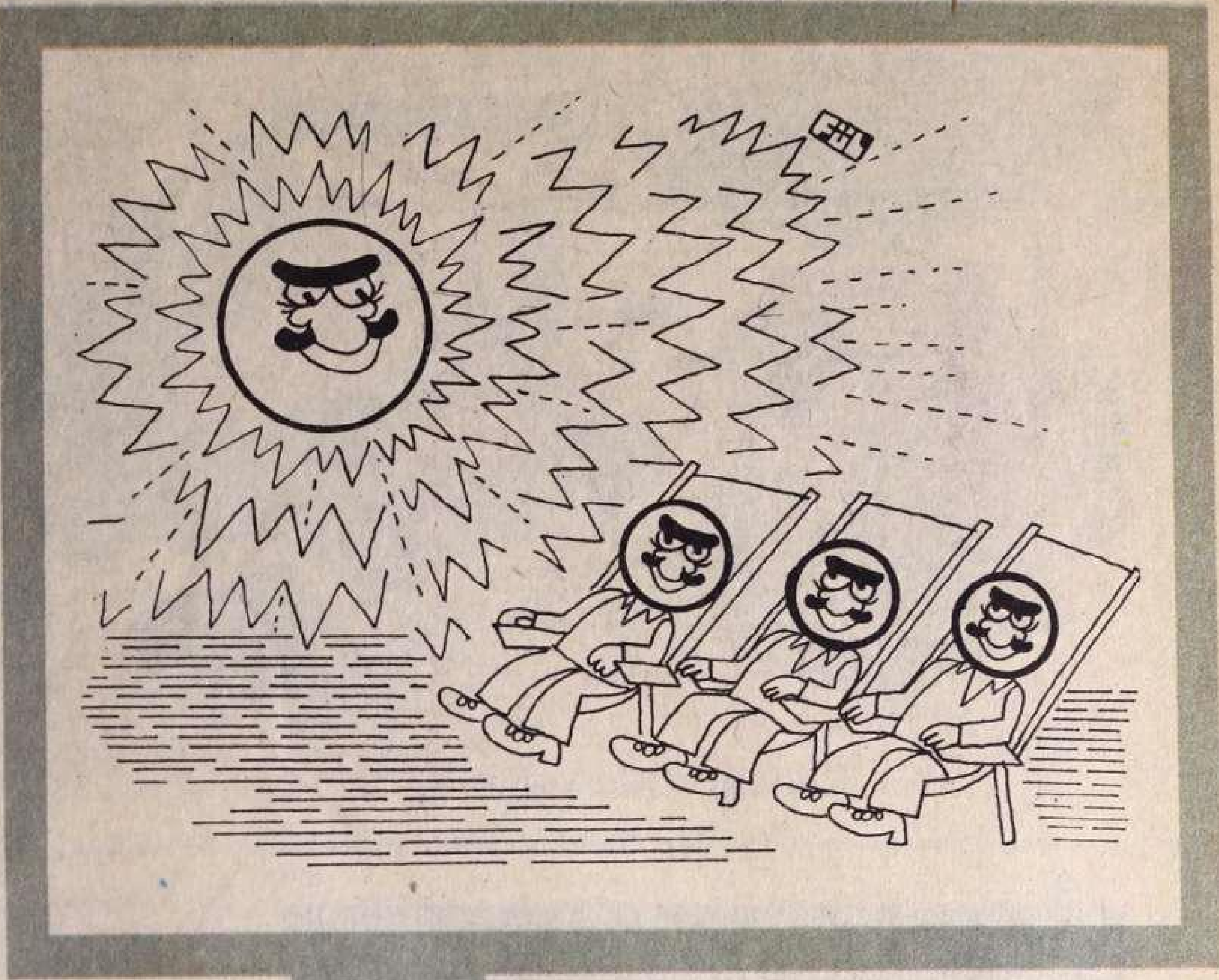
*

A hosszú hajóúton a férj tengeribeteg lett. Felesége próbálja vigasztalni:
— Odanézz, drágám, milyen szép tengerjáró úszik itt el mellettünk!
— Nem érdekel! Akkor szólj legközelebb, ha autóbuszt látsz.

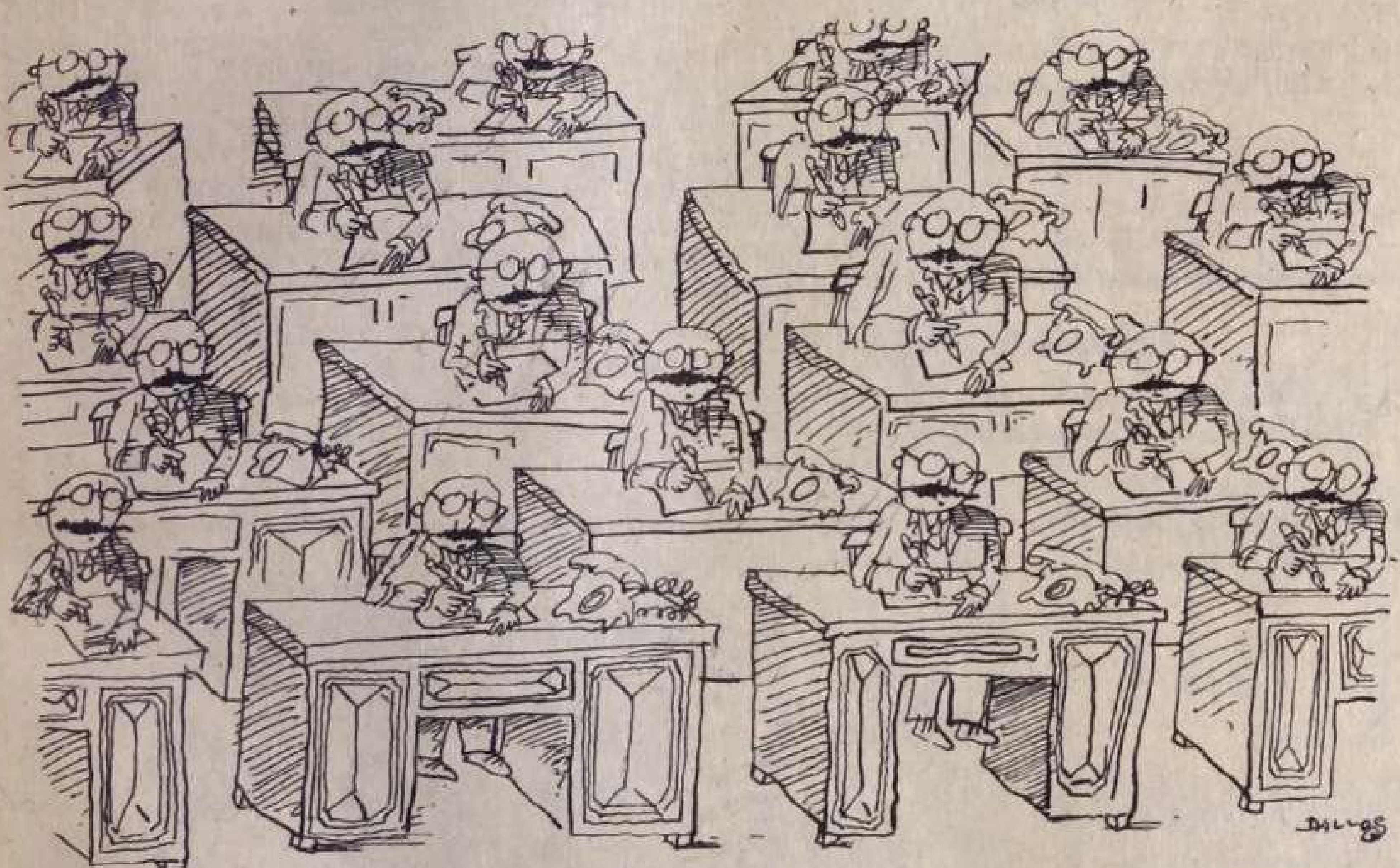
DALLOS JENŐ: ÁDÁM ÉS ÉVA

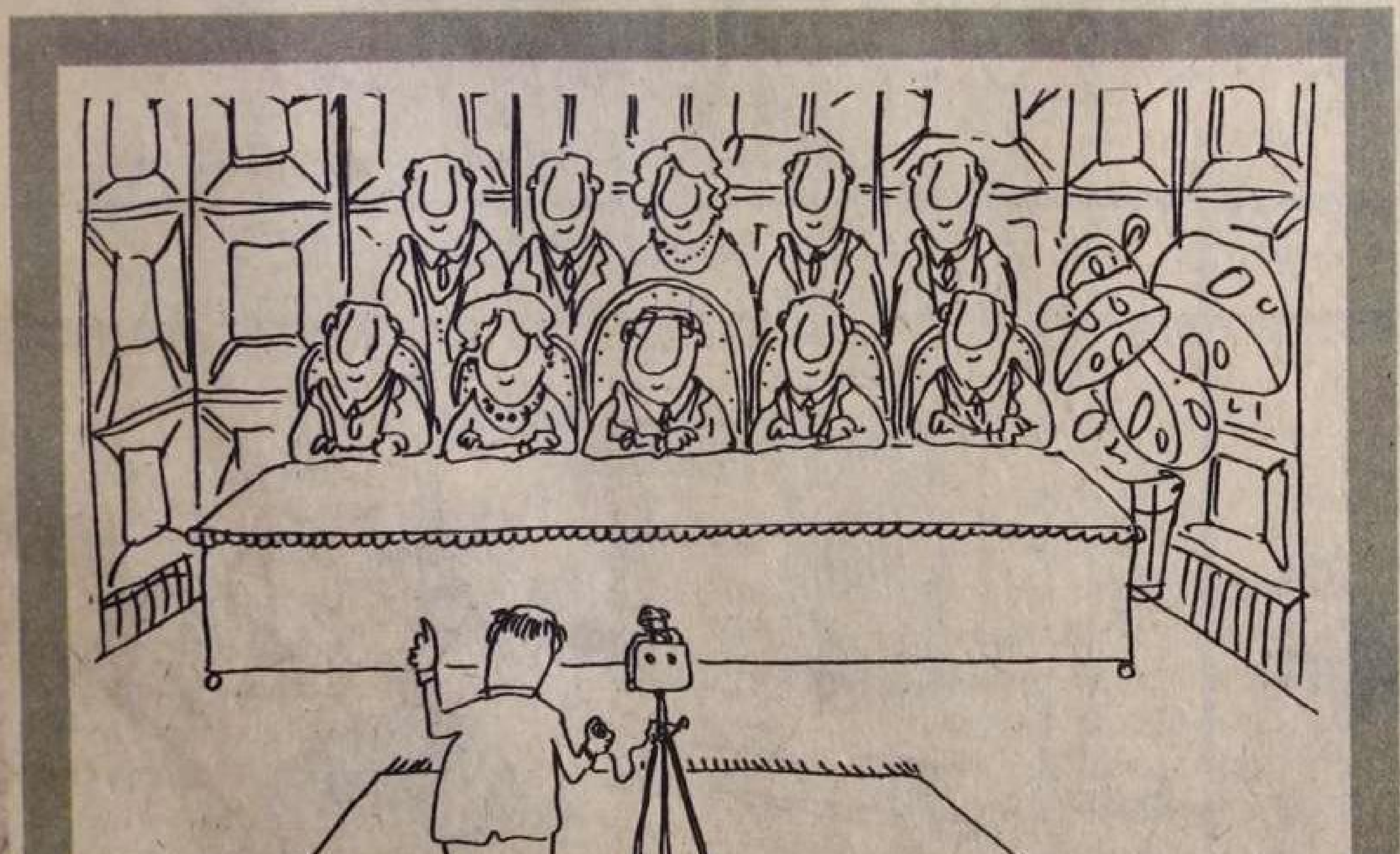

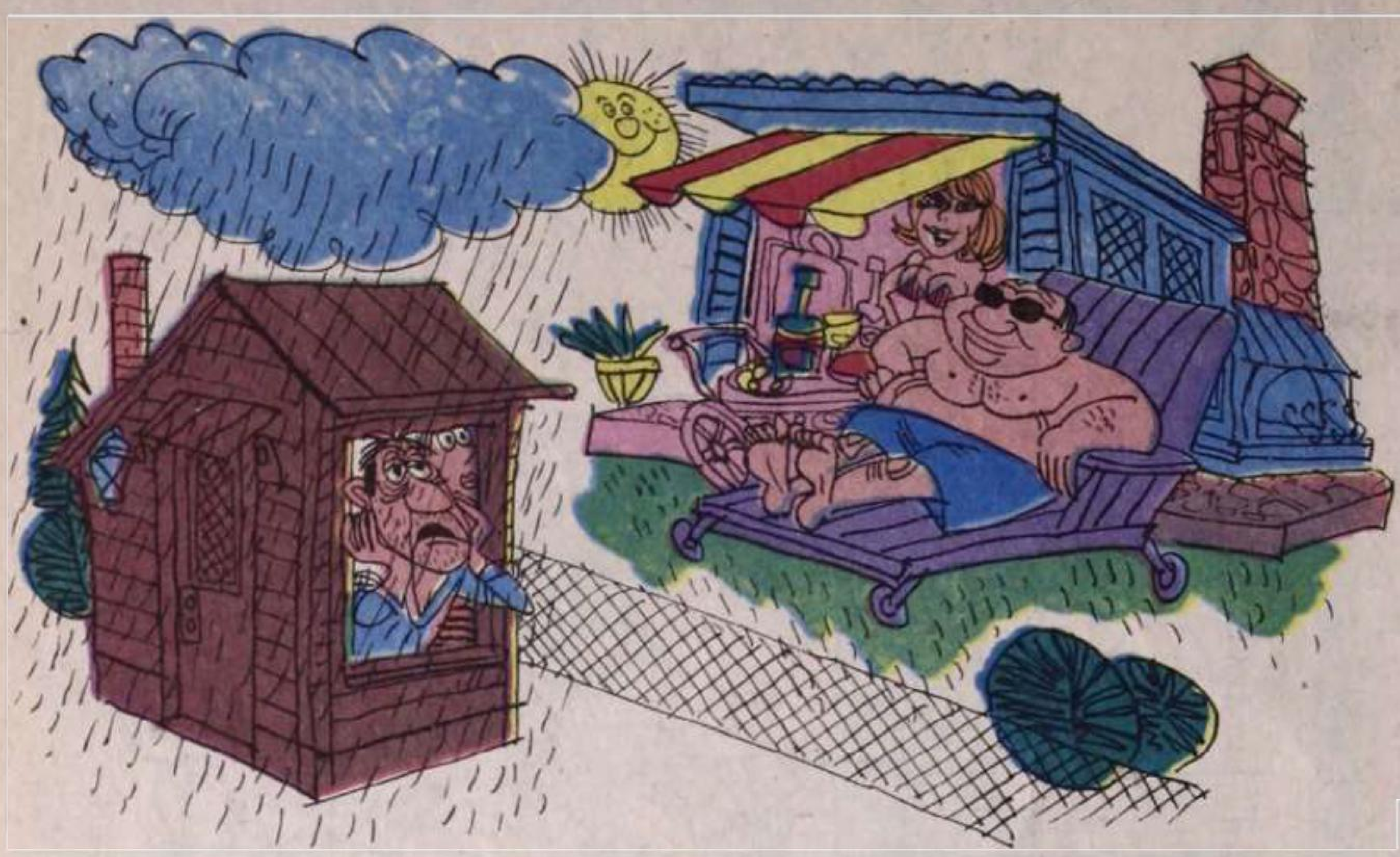
NEPOTIZMUS

HEGEDÜS, FÜLÖP, DALLOS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, BRENNER

– Bezzeg rá mindig süt a nap...

– Milyen jó, hogy nyaralunk, apádnak még mindig kivannak az idegei.

Közgáz van

Jelenkép

A buksza nem vastag nálunk,
évek óta csak stagnálunk.

Jövőkép

Kenyerünkre csupán zsír jut,
a stagnálást visszasírjuk.

Önvizsgálat

Leesik az állam.
Felkopik az állam.
Én vagyok az állam.

Kooperáció

Kútba esik jövet-menet,
aki velünk szövetkezett.

Proforma-1

Az ország egy Hungaroring,
rajta ezer téma kering.
Megy a téma, viszi lába,
és visszatér önmagába.

Reimport

Bár vagonban s nem a lábán,
visszajön a nyúl, a bárány,
visszatér ide akármi:
konzerv, gyümölcs és szalámi,
a gép és az alkatrésze,
éjjeli és köpőcsésze,
mert hiába export tárgya,
visszahozza a honvágya.

Bőcz Sándor

DIVAT

– Anyukám, tegyük le a japán nyelvvizsgát. Hai?!

NAGYZOLÁS

BARTÓK RÁDIÓ

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Sport Revue 1985. októberi és a Sport Auto 1986. 4. számát; — Mario Lanza életéről szóló könyvet; — Versenykerékpár-kormányt; — Falco képeket, kazettákat; — Sztereó sétálómagnót.

KÍNÁLNAK: Az IPM egyes számait (teljes évfolyamokat is) 1974—84-ig; — 650-es Polski Fiathoz való két hengert és két dugattyút; — Szamovárt; — Olasz sport babakocsit; — Még működő NDK félautomata mosógépet, alkatrésznek; — Holland és svéd nyelvű könyveket; — 5 éves gyermeknek való kerékpárt; — Varia (80×80 cm-es) szétnyitható tetejű asztalt; — Odüsszea 002 típ. univerzális sztereó erősítőt; — Egyszemélyes poliészter túrakajakot, evezőt, hullámkötényt, mentőmellényt és kajakszállító kocsit.

CSERÉLNEK: Magyar bélyegeket magyar és külföldi bélyegekre; — Odüsszea 002 típ. univerzális szteró erősítőt sztereó kétkazettás rádió-magnóra; — 46 darabos originál repülőgépmodell gyűjteményt (nincs összerakva), szorzós láncfeszítős komplett sebességváltóra (lehetőleg új állapotban); — A Kertészet Szőlészet 1983 és 1986 között megjelent egyes számait Alfa újságokra vagy megegyezés szerint bármire.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

IDEJÉBEN SZÓLUNK

Megérkezett végre a nyár, s vele évek óta visszatérő gondunk is. Balatonszabadiban, a MÁV állomás területén, az épület mellett van egy 1,5 köbméteres szeméttároló konténer. Ezt hetente cserélik, s ez az állomás területén összetakarított hulladék tárolására szolgál. A település nyári népessége 60—70 százalékban nyaralókból áll, csak 30 százaléka állandó lakos.

Meglátásom szerint a hulladékszállítás jól szervezett, rendszeresen látom a köztisztasági gépkocsikat. Mégis, a nyaralótulajdonosok nagy része jön az állomásra — jobb esetben — műanyag táskát vagy zsákot szorongatva a kezében, melyben az összegyűlt hulladékot hozza, s dobja a peronon elhelyezett konténerbe. Ha tele a konténer, egyszerűen mellédobják, mintha ott volna a helye. Településünk Siófok felőli végénél — közterületen — van egy nagy, 10 köbméteres szeméttároló, ám addig még legalább 200 métert kellene menni.

Itt az idegenforgalmi szezon, jó lenne, ha az üdülőtulajdonosok is hozzájárulnának ahhoz, hogy jó véleménnyel távozzanak tőlünk a turisták, nyaralóvendégek.

Király Kálmán
Balatonszabadi

KRIMIVITA

SOKKOLÁS HELYETT — HUMORT

Szórakoztató krimire szükség van, de nem abban a nyomasztó, sokkoló formában, mint ahogyan az a 80-as években divat a film világában. Napjaink karate- és bűnügyi filmjeinek lélekölő durvasága valóban az emberi agy agresszív bombázása.

Az egészséges termék a 60-as évek ún. bűnügyi filmvígjátéka volt, ahol a kriminek humorral való feloldásával találkozhattunk. A Fantomas-sorozatot vajon miért nem hozzák vissza a mozik, a tévé műsorába? Ma mintha valóságos verseny lenne az egész világon a filmgyártók, -rendezők között: ki tud humortalanabb, „cápásabb" filmet forgatni.

Pedig a filmnéző közönség nagy része még mindig inkább nézné a modern vígjáték — sajnos már nem élő — királyát: Louis de Funes-t.

Szász Mihály
Szeged

TÜCSÖK és BOGÁR

befussa. A mérkőzés kilencven perce alatt szinte egy pillanatra sem állt meg. Mint akinek két tüdeje van, olyan jól bírta a legküzdelmesebb mérkőzések iramát is. Nála nem volt elveszett labda! De nemcsak futott

Érdekes, pedig tényleg annyi volt neki!
(A Fülesben lelte Kunda József)

gú vendéget. Reagan és a Szentanya négyszemközti, magán jellegű megbeszélése

Szentatyám!
(A Zalai Hírlapból ollózta Rosta Beáta, zalaegerszegi olvasónk)

üzemeltetése. A vihart percenként 30, illetve 60 villanófénnyel fogják magas épületek tetejére felszerelni készülékekkel jelezni, amelyekben

A mennydörgést nem árt majd jó szorosan odakötözni!
(A Népszabadságból ollózta Kovács Alfréd, debreceni olvasónk)

felel az átlagosnak, feltételezhetően mégis szeszélyes és szélsőséges lesz június időjárása. A hónap elején és 15—20-a között az átlagosnál na-

ján 1987 június a legnagyobb valószínűséggel átlagos hőmérsékletű és száraznak tekinthető hónap lesz. Majd a legvalószínűbb az, hogy

A Meterológiai Intézet sohasem téved!
(A Népszabadságból és a Magyarországból ollózta Réh Péter)

De jó is a föld alatt!

Neked legyen mondva!
(A Fővárosi Közmű című lapban lelte Torma Miklós, váci olvasónk)

— Míg sorban álltunk, a feleségem másodszor is terhes lett és ikrek születtek. Ezzel természetesen megváltozott a

Úgy is lehet, csak kényelmetlen!
(A Zalai Hírlapban fedezte fel Herkli László, alsónemesapáti olvasónk)

pontban a csapatokat. Fortyogott a bogrács a kondérokban, s kezdődhetett a majális. Dancs Béla fősza-

És rotyogott a fazék az üstben...
(A Komárom megyei Dolgozók Lapjában lelte Nagy Zsófia, lábatlani olvasónk)

MIÉRT NEDVES A VÍZ?

Ez évi 22. számunkban a „Tücsök és bogár" rovatban Schwajda István tiszaföldvári olvasónk érthetetlennek találta a „nedvesített vízzel" való oltást. A szokatlannak tetsző szövegrész a Tűzvédelem c. szakfolyóirat 1987/4. számában jelent meg. Soltész Tamás, e lap főszerkesztője az alábbi magyarázat közlését kérte:

A nedves, illetve nedvesített víz a hazai és a nemzetközi tűzvédelmi szakirodalomban már régóta meghonosodott szakkifejezés. Ez a víz olyan oltóanyagot jelent, amelybe előtte valamilyen felületi feszültségcsökkentő vegyszert kevertek a jobb felületnedvesítés, a hatékonyabb oltás érdekében. A nedvesített víz mind gyakoribb alkalmazása a tűzoltásban nagyon is célszerű, mivel kedvező oltási hatásfokának köszönhetően rövidül az oltási idő, csökken a tűz terjedésének lehetősége, kevesebb érték válik a lángok martalékává.

Köszönjük a magyarázatot.

PÉNZ

című rejtvényünk megfejtése:

— Fogalmam sincs róla, ugyanis sohasem adok neki egy fillért sem.

200—200 forintot nyert:

Wéman Jánosné, Sopron, Széchenyi tér 5., 9400
Szathmáry László, Budapest, Kerepesi u. 128—130. 1144
Frankó Tiborné, Sarkadkeresztúr, Révai u. 5., 5731

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

TRIBÜN

Akin Akin-Otiko, az Oral Roberts egyetem nigériai kosárlabdázója mesélte csapattársainak hazájáról:

— Azért mi sem vagyunk olyan primitívek, mint ti gondoljátok. Nálunk Lagosban például gyakran előfordul, hogy felmászok egy nagy fa tetejére, elkapok egy léggyökeret és átlendülök a szomszéd bisztróba egy hamburgerért.

*

Miért Japánban folytatja pályafutását Terry Forster, a kitűnő, ám meglehetősen elhízott amerikai baseballjátékos? Megmagyarázta:

— Ott könnyen kereshetek egy csomó külön pénzt. A bajnoki szünetben elmegyek sumo-birkózónak.

*

Hot Rod Hundley, a CBS riportere, az egykori híres kosárlabdázó mondta Ralph Sampsonról, az új sztárok egyikéről:

— Minden idők leginkább túlértékelt játékosa. Legalábbis azóta, amióta én visszavonultam.

*

Lovaglóiskola. Az újonc első akadályugratásával próbálkozik. Nekirugtat, a ló azonban az utolsó pillanatban meggondolja magát, visszahőköl s a kezdő elegáns ívben repül át az akadály fölött. Az oktató mégis dicséri:

— Kezdetnek nem rossz. De legközelebb vigye a lovat is magával.

*

A San Jose egyetem kosárlabdázói megnyerték a rangadót. Tom Tolbert, a csapat kapitánya így kommentálta a mérkőzést:

— Jól játszottam, mégsem tudtam az edzőm szemébe nézni.

— Miért?

— Mert én 220 centi magas vagyok, ő meg 170.

(p. p.)

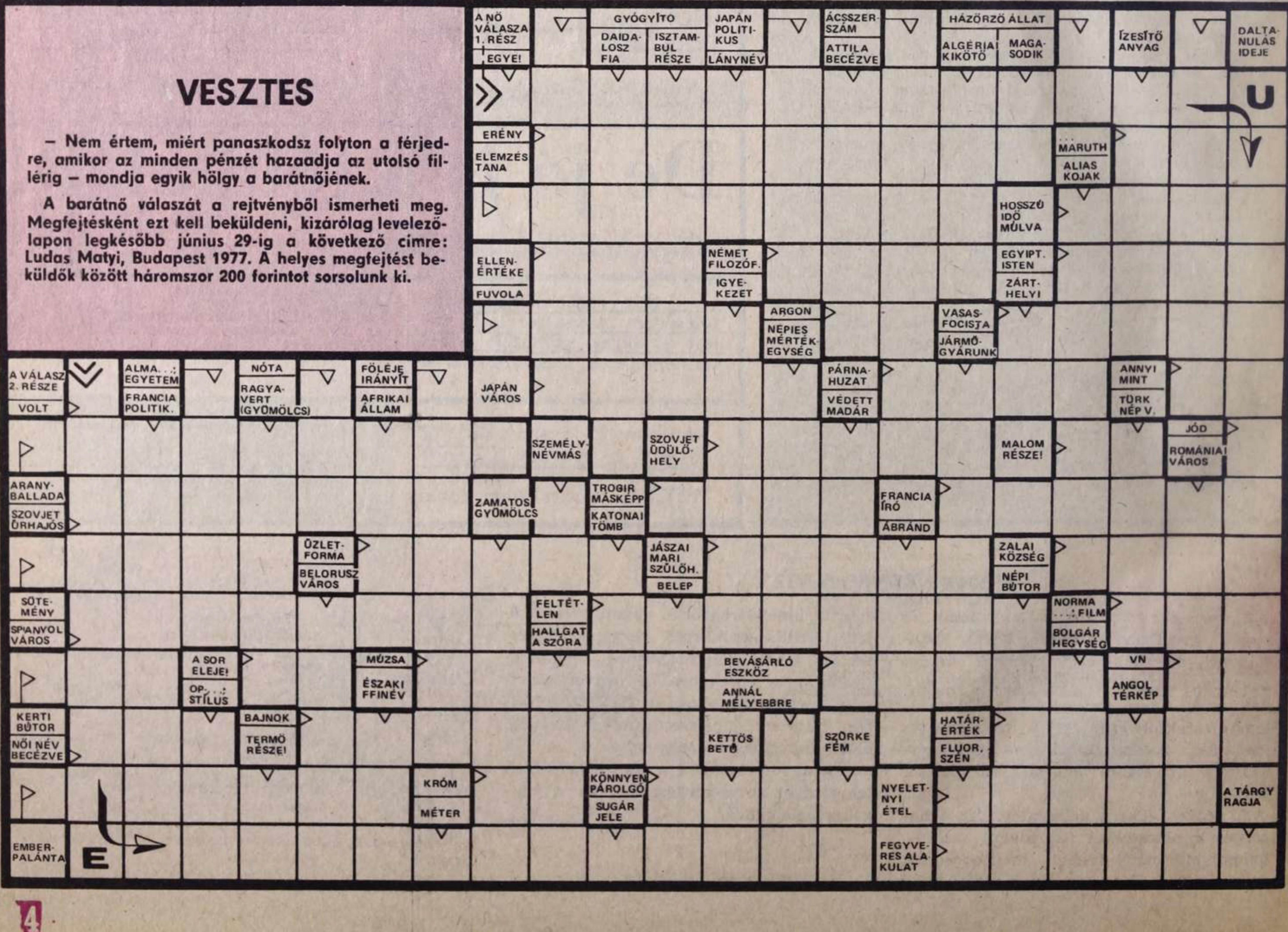
— Á, üdvözlöm! Hogy van, hogy van? Mit csinál a kedves felesége? — szorongatja Kelecsényi Kovács kezét. Ebben a pillanatban az eszébe jut, hogy Kovács felesége már rég meghalt. Így próbálja menteni a helyzetet:

— Még mindig a régi temetőben?

VESZTES

– Nem értem, miért panaszkodsz folyton a férjedre, amikor az minden pénzét hazaadja az utolsó fillérig – mondja egyik hölgy a barátnőjének.

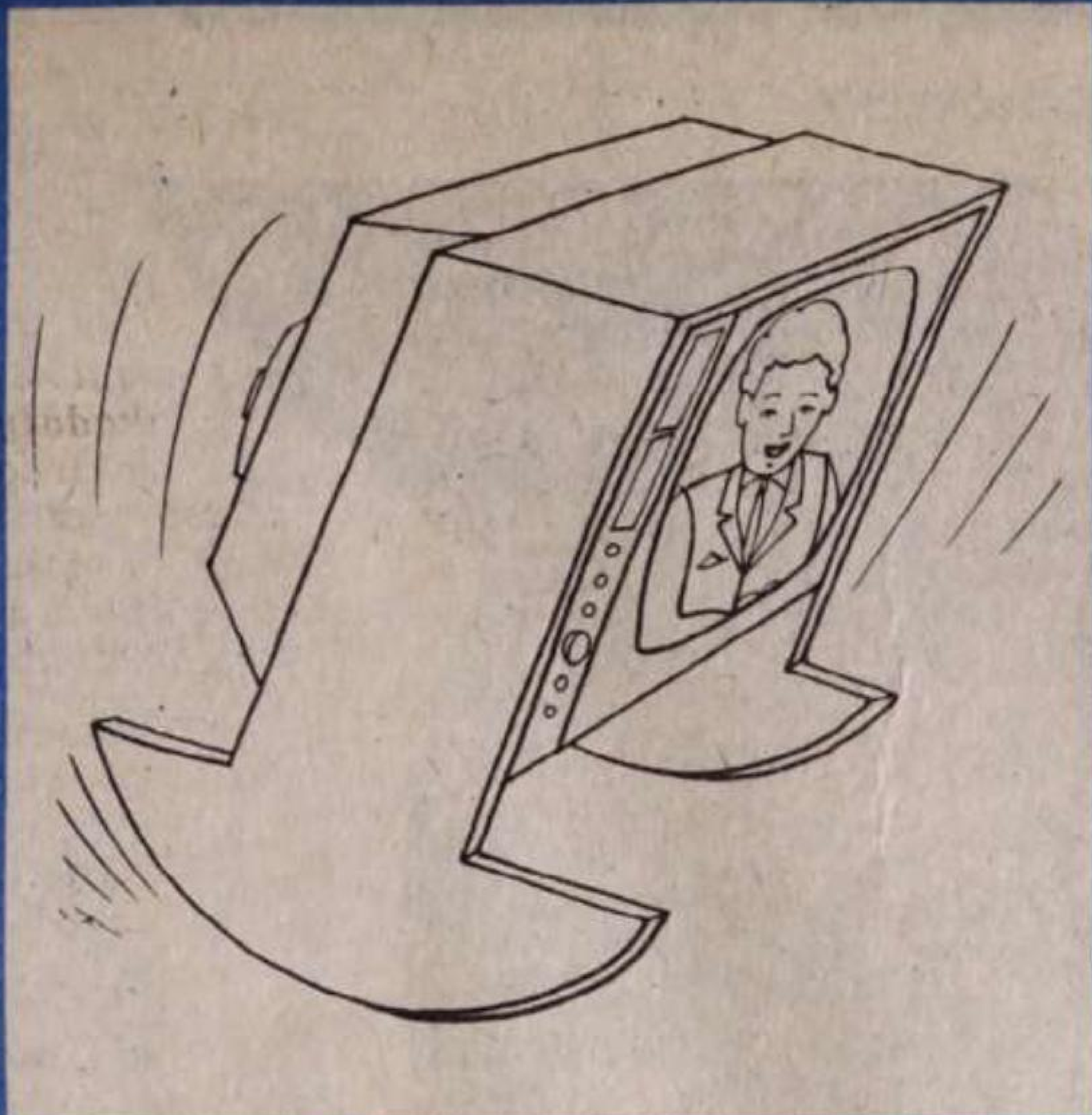
A barátnő válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 29-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

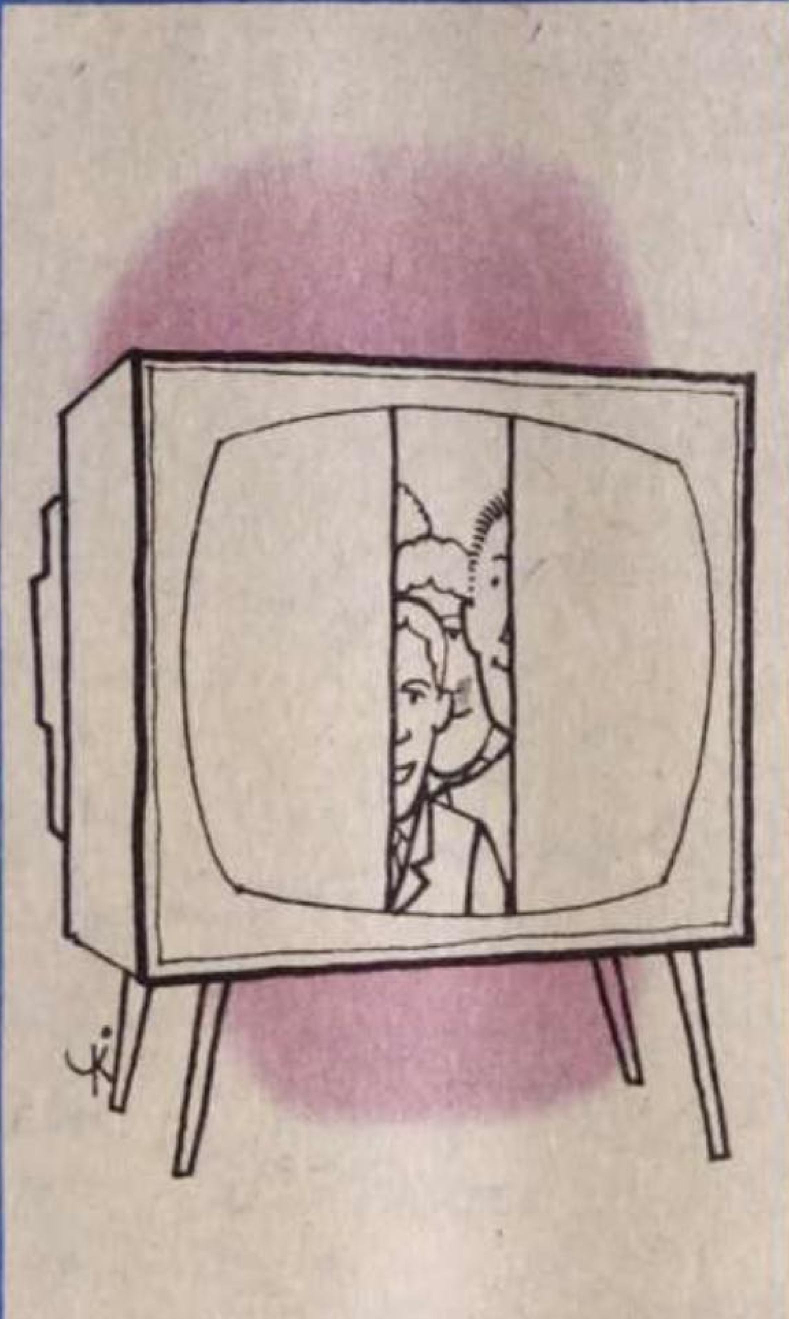
IMPORT HUMOR

KÉPTELEN KÉPERNYŐ

JÓZEF KACZMARCZYK RAJZAI

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-25
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

DEMOKRATIKUS ADÓTÖRVÉNY

JÖVŐKUTATÁS

STRESSZ

– Amikor azt mondta, hogy „Adózzunk kegyelettel emlékének", egészen kivert a veríték!

– Ezek képesek lesznek egy kis adó miatt még minket is legalizálni!